

SEDMA SEDNICA
DRUGOG REDOVNOG ZASEDANJA
(Treći dan rada)
26. decembar 2016. godine

(Sednica je počela u 10.05 časova. Predsedava Maja Gojković,
predsednik Narodne skupštine.)

*
* *

PREDSEDNIK: Poštovane dame i gospodo narodni poslanici,
nastavljamo rad Sedme sednice Drugog redovnog zasedanja Narodne skupštine
Republike Srbije u 2016. godini.

Na osnovu službene evidencije o prisutnosti narodnih poslanika,
konstatujem da sednici prisustvuje 87 narodnih poslanika.

Radi utvrđivanja broja poslanika prisutnih u sali, molim da ubacite
svoje kartice u poslaničke jedinice.

Konstatujem da je primenom elektronskog sistema za glasanje
utvrđeno da je u sali prisutan 101 narodni poslanik i da imamo uslove za
nastavak rada.

Obaveštavam vas da su danas opravdano sprečeni da prisustvuju:
Miroljub Stamenković, Jasmina Karanac i Đorđe Komlenski.

Nastavljamo rad.

Prelazimo na tačke 1–27 dnevnog reda:

1. PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O SISTEMU PLATA ZAPOSLENIH U JAVNOM SEKTORU;

2. PREDLOG ZAKONA O IZMENI ZAKONA O JAVNIM
MEDIJSKIM SERVISIMA;

3. PREDLOG ZAKONA O IZMENI ZAKONA O
PRIVREMENOM UREĐIVANJU NAČINA NAPLATE TAKSE ZA JAVNI
MEDIJSKI SERVIS;

4. PREDLOG ZAKONA O IZMENI ZAKONA O UREĐENJU
SUDOVA;

5. PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O TRŽIŠTU KAPITALA;

6. PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O PREUZIMANJU AKCIONARSKIH DRUŠTAVA;

7. PREDLOG ZAKONA O IZMENI I DOPUNI ZAKONA O
JAVNOJ SVOJINI;

8. PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O AKCIZAMA;

9. PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POREZU NA DODATU VREDNOST;

10. PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PORESKOM POSTUPKU I PORESKOJ ADMINI-STRACIJI;

11. PREDLOG ZAKONA O PREUZIMANJU OBAVEZA AD ZA PROIZVODNJU PETROHEMIJSKIH PROIZVODA, SIROVINA I HEMIKA LIJA HIP PETROHEMIJA, PANČEVO, PREMA PD NAFTNA INDUSTRIJA SRBIJE AD NOVI SAD I PRETVARANJU TIH OBAVEZA U JAVNI DUG REPUBLIKE SRBIJE;

12. PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA CARINSKOG ZAKONA;

13. PREDLOG ZAKONA O PROCENITELJIMA VREDNOSTI NEPOKRETNOSTI;

14. PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNI ZAKONA O REGULISANJU JAVNOG DUGA SR JUGOSLAVIJE PO OSNOVU DEVIZNE ŠTEDNJE GRAĐANA;

15. PREDLOG ZAKONA O REGULISANJU JAVNOG DUGA REPUBLIKE SRBIJE PO OSNOVU NEISPLAĆENE DEVIZNE ŠTEDNJE GRAĐANA POLOŽENE KOD BANAKA ČIJE JE SEDIŠTE NA TERITORIJI REPUBLIKE SRBIJE I NJIHOVIM FILIJALAMA NA TERITORIJAMA BIVŠIH REPUBLIKA SFRJ;

16. PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA O ZAJMU ZA KREDIT ZA POVLAŠĆENOG KUPCA ZA PROJEKAT IZGRADNJE AUTO-PUTA E-763 (DEONICA SURČIN-OBRENOVAC) IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE, KOJU PREDSTAVLJA MINISTARSTVO FINANSIJA, KAO ZAJMOPRIMCA I KINESKE EXPORT-IMPORT BANKE, KAO ZAJMODAVCA;

17. PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA O ZAJMU (DODATNO FINANSIRANJE ZA PROJEKAT AUTO-PUT KORIDOR 10) IZMEĐU REPUBLIKE SRBIJE I MEĐUNARODNE BANKE ZA OBNOVU I RAZVOJ;

18. PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA O ZAJMU (DRUGI PROGRAMSKI ZAJAM ZA RAZVOJ I RESTRUKTURIRANJE DRŽAVNIH PREDUZEĆA) IZMEĐU REPUBLIKE SRBIJE I MEĐUNARODNE BANKE ZA OBNOVU I RAZVOJ;

19. PREDLOG AUTENTIČNOG TUMAČENJA ODREDA BA ČLANA 1, ČLANA 5. STAV 1. I ČLANA 53. ST. 1. I 2. ZAKONA O EKSPROPRIJACIJI („SLUŽBENI GLASNIK RS“, BR. 53/95, 23/01-SUS, 20/09 I 55/13-US);

20. PREDLOG AUTENTIČNOG TUMAČENJA ODREDBE ČLANA 48. ZAKONA O IZVRŠENJU I OBEZBEĐENJU („SLUŽBENI GLASNIK RS“, BROJ 106/15;

21. PREDLOG ODLUKE O PRESTANKU FUNKCIJE JAVNOG TUŽIOCA U OSNOVNOM JAVNOM TUŽILAŠTVU U TRSTENIKU;

22. PREDLOG ODLUKE O IZBORU ČLANA SAVETA GUVERNERA NARODNE BANKE SRBIJE;

23. PREDLOG ODLUKE O IZBORU DVA ČLANA REPUBLIČKE KOMISIJE ZA ZAŠTITU PRAVA U POSTUPCIMA JAVNIH NABAVKI;

24. IZBOR ČLANA SAVETA KOMISIJE ZA ZAŠTITU KONKURENCIJE SA LISTE KANDIDATA KOJU JE PODNEO ODBOR ZA PRIVREDU, REGIONALNI RAZVOJ, TRGOVINU, TURIZAM I ENERGETIKU;

25. IZBOR ČLANOVA SAVETA REGULATORNOG TELA ZA ELEKTRONSKE MEDIJE SA LISTA KANDIDATA KOJE SU PODNELI OVLAŠĆENI PREDLAGAČI: UDRUŽENJA ČIJI SU CILJEVI OSTVARIVANJE SLOBODE IZRAŽAVANJA I ZAŠTITA DECE I UNIVERZITETI AKREDITOVANI U REPUBLICI SRBIJI;

26. IZBOR ČLANA ODBORA AGENCIJE ZA BORBU PROTIV KORUPCIJE SA LISTE KANDIDATA KOJU JE PODNEO ODBOR ZA ADMINISTRATIVNO-BUDŽETSKA I MANDATNO-IMUNITETSKA PITANJA;

27. PREDLOG ODLUKE O IZMENAMA ODLUKE O IZBORU ČLANOVA I ZAMENIKA ČLANOVA ODBORA NARODNE SKUPŠTINE REPUBLIKE SRBIJE (zajednički načelni i jedinstveni pretres).

Reč ima prva na spisku, poslanica Ljiljana Malušić.

Izvolite.

LjILJANA MALUŠIĆ: Zahvaljujem, predsednice.

Poštovani ministri sa saradnicima iz Ministarstva, dame i gospodo poslanici, danas ću govoriti o Sporazumu o zajmu (Drugi programski zajam za razvoj i restrukturiranje državnih preduzeća) između Republike Srbije i Međunarodne banke za obnovu i razvoj.

Pre svega treba reći da je devedesetih godina Republika Srbija doživela ratove u okruženju, zatim recesiju od 2008. do 2012. godine, masovno otpuštanje radnika, od 350 do 400 hiljada radnika, a između toga pljačkaške privatizacije.

Srećom, 2012. godine, pobedom SNS-a ova zemlja je izbegla bankrot. Bili bismo, nažalost, kao Argentina. Zahvaljujući SNS-u i Vladi, mi danas imamo rezultate koji su na zavidnom nivou.

Naime, niko u zadnjih 15 godina nije imao snage, volje, znanja da ovu zemlju dovede do nivoa na kom se sada nalazi. Naime, u zadnje dve godine kreće se u reforme koje su, nažalost, vrlo bolne, ali donose rezultate. Što se tiče

perioda od 2008. do 2012. godine, procenat nezaposlenih je bio 27, a danas je 16%, sa tendencijom da sledeće godine taj procenat bude 14.

A što se restrukturiranja tiče, uz pomoć Svetske banke dobili smo kredit od 89.800.000 evra i masa firmi će biti konsolidovana. Šta to znači? Biće izlečena. Davno je prošlo vreme, mi smo zemlja u tranziciji, međutim, ta tranzicija kod nas poprilično dugo traje, skoro 20 godina. Od korporativnog načina upravljanja polako se prelazi na tržišnu privredu ili korporacijski način privređivanja. Tržišna privreda je to što ceo svet ima, pa polako u korak idemo sa tržišnom privredom i mi.

Republika Srbija nije zemlja za prodaju. Ne može se svaki deo rasprodavati. Naime, Republika Srbija je osnivač 37 privrednih društava i javnih preduzeća. Sva ta preduzeća biće restrukturirana. Za masu preduzeća se pravi odličan socijalni program sa sindikatima iz tih firmi o kojima ću sada pričati, kao i sa Svetskom bankom.

„Železnice Srbije“ za sada imaju najbolji program ikada. Radi se na socijalnom programu. „Železnice Srbije“ su podeljene u četiri segmenta i niko od tih ljudi neće biti na Birou bez otpremnine. Naravno, postoji prirodna selekcija – ljudi koji treba da odu u penziju, otići će, ostatak ide na Biro, a u firmi se vrši kompletna reorganizacija, odnosno kompletna menadžment se podiže na jedan nivo i to će biti korporativno upravljanje ovim javnim preduzećima.

Takođe, za firme od strateškog značaja, kao što su EPS i „Srbijagas“, spremljena je konsolidacija. Što znači korporativan način privređivanja i ponovo napravljena struktura na način na koji to radi čitava Evropa, odnosno čitav svet. Ako igramo tržišnu utakmicu, bićemo na tržištu. Ukoliko smo konkurentni, utakmica ide, ukoliko ne, nažalost ne.

Ono što treba istaći je, pre svega, privatizacija „Železare“, jedne od strateških firmi Republike Srbije. Na sreću, naši prijatelji Kinezi, firma „Hestil“, kupila je za 46.000.000 „Železnice Srbije“ i danas „Železnice Srbije“ posluju. Niko od tih ljudi nije otpušten. Grad Smederevo ponovo raste.

Što je najbolje što treba istaći je da kompanija koja je kupila „Železaru Smederevo“ ulaže u ljudske resurse, što znači da se trudi da svi ljudi koji su tamo zaposleni pre svega budu edukovani, da imaju fantastično okruženje, znači bavi se pre svega ekologijom.

Ono što je najvažnije jeste to da hoće da proširi proizvodnju. Upravo se radi na galvanizaciji, koja je neophodna za kompletnu automobilsku industriju, kao i za građevinu. Bravo!

Ono što je takođe primer dobre prakse je pronalaženje strateškog partnera. To smo uradili i sa velikom firmom, bivšom nam, Jatom, koji je bio potpuno pred bankrotom, kao i velike firme, uglavnom sve po Srbiji. Danas je to nova firma „Er Srbija“, koja je našla odličnog strateškog partnera, koja posluje izvanredno i mi smo sada lider u regionu. Naime, sa nama lete sve zemlje u okruženju. U prošloj godini smo imali četiri miliona suficita ili profita i, naravno, zaposlenih dve i po hiljade radnika. „Er Srbija“ je, takođe, otkako letimo za

Njujork, zaposlila još 150 radnika, što znači 30 pilota i 120 kabinskih radnika. Bravo za „Er Srbiju“! Sve što dobijemo od profita ulažemo u novu flotu i u ljudske resurse.

Šta je poenta čitave priče oko reorganizacija? Pre svega, da se rastereti budžet Republike Srbije, zatim da imamo korporativan način upravljanja, da imamo nadzorne odbore koji će kontrolisati kompletnu privredu i sva ta preduzeća i, na kraju, samim tim postićemo i dovodimo strateške partnere.

I samo bih dve rečenice rekla o Koridoru 10. Neko reče – zašto Koridor 10? Zato što je krajnje vreme da se završi, pre svega zbog bezbednosti građana, a zatim zbog toga što se na taj način, jer je to tranzitna zemlja, puni budžet Republike Srbije.

Hvala na pažnji. Srpska napredna stranka će u danu za glasanje glasati za sve predloge ovih zakona. Hvala. (Aplauz.)

PREDSIEDNIK: Hvala.

Reč ima Aleksandar Stevanović. Nije tu.

Snežana Punović. Da li je tu? Izvolite.

SNEŽANA PAUNOVIĆ: Hvala.

Poštovana predsednice, poštovani gospodine ministre sa saradnicima, uvažene kolege poslanici, u okviru današnje rasprave govoriću o nekoliko predloga zakona i u tom smislu bih se najpre osvrnula na dva medijska zakona, na Predlog zakona o izmeni Zakona o javnim medijskim servisima i Predlog zakona o izmeni Zakona o privremenom uređivanju načina naplate takse za Javni medijski servis.

Oba zakona se odnose na finansiranje osnovne delatnosti javnih medijskih servisa, a to su Radio-televizija Srbije i Radio-televizija Vojvodine. Prema sadašnjim zakonskim rešenjima, RTS i RTV se finansiraju prevashodno iz dva javna izvora. Jedan je budžet Republike Srbije, a drugi je taksa koja se plaća uz račun za isporučenu električnu energiju.

Ova zakonska rešenja su oročena jer se tragalo za trajnim rešenjima, kojima bi se, zapravo, finansiralo ostvarivanje javnog interesa u oblasti javnog informisanja.

Svaka država ima svoju medijsku kuću koja ima zadatak da ostvaruje opšti, odnosno javni interes u oblasti informisanja. Taj javni interes se štiti nepristrasnim, nezavisnim i objektivnim informisanjem, medijskom promocijom društvenih vrednosti, kvalitetnim obrazovnim i kulturnim programskim sadržajima.

Po kvalitetu programa javni medijski servisi se moraju razlikovati od drugih komercijalnih medija i od televizija čiji je cilj pre svega profit, a ne kvalitet sadržaja. Zato komercijalne televizije pribegavaju različitim sadržajima za koje se ne bi moglo reći da su čak ni pristojni, a kamoli edukativni ili informativni. Svakodnevno smo izloženi poplavi raznih rijaliti programa, sa kojih se širi nedopustivo nizak nivo medijskih komunikacija. Umesto promovisanja

kreativnih i uspešnih, na ekranima su često neuspešni, kompromitovani, nedovoljno obrazovani, a nije isključeno ni nasilje.

Kako bi se izbegla komercijalizacija državnih medijskih kuća, tu mislim pre svega na RTS i RTV, moraju se obezbediti javni izvori finansiranja njihove osnovne delatnosti. Iz tog ugla ja i posmatram izmene ova dva navedena zakona.

Zakonom o javnim medijskim servisima propisano je da se RTS i RTV jednim delom finansiraju iz budžeta Republike Srbije. Ovaj način finansiranja bio je oročen na 31. decembar ove godine.

S druge strane, Zakonom o privremenom uređivanju načina naplate takse za Javni medijski servis obezbeđen je drugi, odnosno dopunski izvor, a to je taksa u visini od 150 dinara, koja se naplaćuje uz račune za isporučenu električnu energiju. I ovaj izvor finansiranja, kao privremen, planiran je takođe do 31. decembra ove godine.

Međutim, činjenica je da se u međuvremenu nisu pronašli drugi modeli finansiranja, a da se javnim medijskim servisima koji ostvaruju javni interes u oblasti informisanja moraju obezbediti materijalni uslovi za obavljanje osnovne delatnosti.

U tom smislu Zakonom o budžetu Republike Srbije, koji smo usvojili početkom meseca, na poziciji Ministarstva kulture opredeljena su sredstva u iznosu od 4.000.000.000 dinara, tako da izmenama Zakona o javnim medijskim servisima samo produžavamo rok za njihovo budžetsko finansiranje i u narednoj godini, do 31. decembra 2017. godine.

Uz opredeljena budžetska sredstva iznos takse od 150 dinara je u funkciji obezbeđivanja stabilnog sistema finansiranja osnovne delatnosti javnih medijskih servisa, njihove uređivačke nezavisnosti i institucionalne autonomije. Istovremeno, mislim da se vodilo računa i o ekonomskoj strani obveznika pre svega.

Socijalistička partija Srbije podržava stabilno finansiranje javnih medijskih servisa kako bi mogli nesmetano da obavljaju informativnu delatnost u javnom interesu, da proizvode kvalitetne sopstvene programske sadržaje, da obogate programske šeme obrazovnim i kulturnim sadržajima pre svega, da možemo javne medijske servise po sadržajima da razlikujemo od komercijalnih televizija, kojima nije važan efekat koji se postiže već isključivo profit koji ostvaruju.

Kao član Odbora za informisanje i kulturu osvrnula bih se i na izbor članova Saveta regulatornog tela za elektronske medije, odnosno REM. Moram da kažem da su dva nedostajuća član Saveta REM predložena nakon procedure sprovedene u skladu sa zakonom.

Kandidati o kojima danas raspravljamo jesu kandidati koje su predložili ovlašćeni predlagači, udruženja čiji su ciljevi ostvarivanje slobode izražavanja i zaštita dece, odnosno univerziteti akreditovani u Republici Srbiji. Izborom ova dva kandidata kompletira se sastav Saveta REM-a, tako da verujem

da će i ova činjenica doprineti još boljem radu ovog regulatornog tela koje ima zakonsku obavezu da vodi računa o kvalitetu našeg medijskog prostora.

Pored ovih zakona osvrnula bih se i govorila o Predlogu zakona o izmenama i dopunama Zakona o porezu na dodatu vrednost, pre svega o izmenama koje se odnose na ukidanje poreske povlastice za hranu i opremu za bebe.

Povraćaj PDV-a se ukida od 1. januara 2017. godine, kako je predviđeno. Očigledno je da su Vlada i Ministarstvo finansija ovu meru odlučili da ukinu jer, prema njihovim analizama, ona nije dala veliki efekat. Znamo da mladim roditeljima znači svaka podsticajna mera, ali smatramo da će biti adekvatnija najavljena mera povećanja roditeljskog dodatka, kojim će biti obuhvaćeni svi mladi roditelji a ne samo određene socijalne grupe. Roditeljskim dodatkom biće obuhvaćen veći broj korisnika, koji neće morati da prolazi kroz dugotrajne i komplikovane procedure prikupljanja fiskalnih računa.

Kako je najavljeno, u rešavanje ovog problema uključice se i Ministarstvo rada, zapošljavanja i socijalne politike i Ministarstvo finansija, a najavljene su i izmene Zakona o finansijskoj podršci porodici sa decom.

Kako se Socijalistička partija Srbije zalaže za politiku podsticanja nataliteta, u tom smislu podržavamo i sve mere Vlade kojima se može ostvariti ovaj cilj, utoliko pre što je i ministar, prof. dr Slavica Đukić Dejanović, pored ostalog, zadužena i za brigu o porodici i natalitetu, jer smo uveliko svesni činjenice da ćemo, ukoliko ne preduzmemo mere i ne povučemo hitne poteze na tu temu, postati najstarija nacija u Evropi.

U tom kontekstu želim da predložim i zamolim Vladu da u pripremi izmene Zakona o finansijskoj podršci porodici sa decom sagleda mogućnost povećanja pre svega iznosa roditeljskog dodatka, koji po važećem zakonu pripada za prvo, drugo, treće i četvrto dete, pod uslovom da su roditelji državljani Republike Srbije.

Naš predlog je, međutim, i da se sagledaju pre svega mogućnosti skraćivanja rokova isplate ovog dodatka, koji se za drugo, treće i četvrto sada isplaćuje u 24 mesečne rate, jer smatramo da je to ipak dug period i da poprima više socijalni aspekt umesto da bude podsticajna mera rađanju, odnosno podrška porodici koja želi da ima više dece.

Zašto sve ovo kažem? Ja neću zamarati statističkim podacima, ali na primer roditeljski dodatak za drugo dete iznosi 149.666.043 dinara. U 24 jednake rate, kako se trenutno isplaćuje, rata iznosi 6.236 dinara. Iz tog razloga mislim da bi bilo korisno jedan ovakav iznos, ili uvećan za određenu meru, isplatiti jednokratno, jer na mesečnom nivou zaista izgleda više kao socijalna pomoć nego kao podsticaj.

Dakle, želim da istaknem da je mnogo bolje najavljeno rešenje povećanja roditeljskog dodatka i skraćivanje rokova njegove isplate nego što je povraćaj PDV za kupljenu hranu i opremu za bebe.

Takođe, kao socijalnu i podsticajnu meru pomenula bih i dečiji dodatak, iako to nije vezano za Zakon o PDV-u. Iskoristila bih najavu Vlade i izjavu ministarke Brnabić da će se menjati Zakon o finansijskoj podršci porodici sa decom. Naš predlog bi u tom smislu bio da se sagledaju mogućnosti promene cenzusa za ostvarivanje ovog prava, ali i mogućnosti povećanja dečjeg dodatka.

Dečji dodatak od 1. oktobra 2016. do 31. maja 2017. godine, a pravo ostvaruju roditelji koji imaju prvo, drugo, treće i četvrto dete, iznosi 2.675 dinara, odnosno 3.477,57 dinara uvećan iznos, a pravo na uvećan iznos dečijeg dodatka imaju samohrani roditelji, hranitelji, staratelji, roditelji dece ometene u razvoju za koje je donet akt o razvrstavanju a koje nije smešteno u stacioniranu ustanovu.

Cenzus za ostvarivanje prava na dečiji dodatak od 14.11.2016. godine jesu ostvareni prihodi i iznosi 8.377 dinara, odnosno 10.052 dinara uvećan iznos.

Nadam se da se svi slažemo da su ovo mali iznosi i izuzetno niski cenzus. Činjenica je da ova mera zahteva veći budžet, ali, i da je potrebno da u skladu sa politikom ove vlade preduzmemo sve mere kojima se može podsticati rađanje i porast nataliteta.

I, sasvim na kraju, imam obavezu da kao neko ko dolazi sa teritorije Kosova i Metohije kažem da je Danica Marinković, koja je predložena za člana Odbora Agencije za borbu protiv korupcije, prema mom mišljenju idealno rešenje.

Ovde je bilo govora o njenoj biografiji, koja je preširoka i možda je ušla u detalje, ali zaista cenim da je, imajući u vidu činjenicu da je predlažu za člana saveta jednog antikoruptivnog tela, Danica u svojoj biografiji zapravo probala da objasni da pripada porodici koja je bez mrlje i koja joj apsolutno daje pravo više da kao vrstan stručnjak, nekompromitovan čovek, odnosno žena postane član jednog ovakvog organa. Hvala vam najlepše.

PREDSEDNIK: Povreda Poslovnika. Vojislav Šešelj.

VOJISLAV ŠEŠELJ: Gospođo predsednik, SRS je kandidovala Miodraga Skulića za člana Agencije za borbu protiv korupcije, i zaista imamo jednog vrsnog ekonomistu, odličnog kandidata.

Međutim, pošto je najveći beogradski šljam i ološ ustao protiv kandidature Danice Marinković, predvođen Sonjom Biserko, Natašom Kandić i drugima, i pošto je taj najgori šljam i ološ imao svoje eksponente u Narodnoj skupštini, mi srpski radikali odustajemo od kandidature svog kandidata – kandidovaćemo ga drugi put za sličnu funkciju – i podržavamo kandidaturu Danice Marinković, jer smatramo da cela Narodna skupština treba na taj način da stane u njenu zaštitu.

Ona tu zaštitu zaslužuje, posebno razvaljujući veliku međunarodnu zaveru pripisivanja ratnih zločina srpskoj vojsci i policiji u selu Račak. Svedočeći kao svedok odbrane Slobodana Miloševića, ona je natenane sve to raskrinkala.

Sa velikim zadovoljstvom za nju ćemo glasati. Dakle, možete računati da ona sada više nema protivkandidata. (Aplauz.)

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Evo, ja sam se konsultovala i sa potpredsednicom Vjericom Radetom. Samo jednu rečenicu da potpišete, da se povlači kandidatura. Hvala vam.

Reč ima Jahja Fehratović. Nije tu.

Da li je tu Ana Ćirić? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Ana Ćirić.

ANA ĆIRIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovani ministri sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, Poslanička grupa Pokreta socijalista, Narodne seljačke stranke i Ujedinjene seljačke stranke podržaće ovaj set zakona u danu za glasanje, jer smatramo da će oni pozitivno uticati na kvalitet života građana.

Krenuću od Predloga zakona o izmenama i dopunama Zakona o porezu na dodatu vrednost. Kao što već znamo, diskusija se ovde vodila o ukidanju PDV-a vezano za opremu za bebe. Htela bih samo da naglasim da ovde nikako ne govorimo o ukidanju prava roditelja, već govorimo o drugačijem načinu isplate.

Naime, Zakonom o finansijskoj podršci porodici sa decom naknada će biti jednokratna isplaćena. Ministarka Brnabić je prošle nedelje govorila o Projektu „Bebo, dobro došla na svet“, o jednostavnoj proceduri, bez dodatne dokumentacije, kojom će deca moći da budu prijavljivana u porodilištima.

Uz ovu proceduru na istom mestu će biti uplaćivana i ova jednokratna pomoć, što znatno olakšava roditeljima, iz razloga što neće biti potrebe da sakupljaju dodatne račune, iz razloga što će svi roditelji biti apsolutno uključeni u ovu proceduru i apsolutno neće biti nikakve štete za roditelje zato što će ovaj zakon, to znači, refundacija PDV-a će biti ukinuta tek onog trenutka kada zakon bude stupio na snagu.

Ove izmene usko su povezane sa socijalnom politikom koju vodi ova vlada, iz razloga što je koordinacija između ministarstava vrlo efikasna, zbog čega jedan ovakav zakon danas može da bude na dnevnom redu.

Socijalna politika je konzistentna, stabilna i zaista beskompromisna kada govorimo o politici ove vlade. Ovde ne govorimo o nekim brojkama, već govorimo o 700.000 ljudi korisnika socijalne pomoći, za koje se Ministarstvo za rad, zapošljavanje, boračka i socijalna pitanja bori svakodnevno.

Pokret socijalista izuzetno podržava ovu politiku Vlade. Mi smo ponosni što nijedan dinar socijalnih davanja nije umanjen u periodu štednje, a kao žena posebno sam ponosna što će sada žene koje su vlasnice poljoprivrednih gazdinstava, žene koje su zaposlene po različitim vrstama ugovora moći da dobiju naknadu za svoje porodiljsko odsustvo.

Kratko ću se osvrnuti na Zakon o preuzimanju akcionarskih društava. Naime, svi smo vrlo upućeni kako su se firme za vreme dosovske vlasti

prodavale i kupovale, po kojim cenama. Vrlo smo upućeni da je tek 2006. godine donet zakon ove vrste, znači Zakon o preuzimanju akcionarskih društava, što nam govori da su određeni vlasnici većeg broja akcija i kapitala mogli da kupuju akcije kako su god hteli od manjinskih.

Zakon o investicionim fondovima donet je prvi put 2007. godine, što znači da tajkuni za vreme njihove vlasti apsolutno nisu imali nikakvu konkurenciju. Nažalost, to je ostavilo velike posledice na budžet ove zemlje, ali smo izuzetno srećni i zadovoljni što će današnji zakon o kome raspravljamo umnogome pomoći položaju manjinskih akcionara.

Takođe, bili smo u prilici i da slušamo kako je bacanje novca u prazno pomaganje „Petrohemije“ i preuzimanje njenih dugova. Bili smo u prilici da vidimo da je ovde zaboravljano da ljudi koji tamo rade hrane svoje porodice, da je to jedina fabrika ove vrste u okruženju. Zaboravili smo da su ti dugovi nasleđeni i zaboravili smo da moramo da održimo tekuće poslovanje svake firme koja se nalazi u našoj zemlji.

Ovi dugovi su nastali u vreme sankcija UN, nastali su za vreme prijateljskog bombardovanja NATO-a – zbog čega sam izuzetno srećna što u NATO nikada nećemo ući – nastali su, a niko nije imao nameru da preuzme odgovornost za to.

Ova vlada je odgovorna, ova vlada štiti svoje građane, ova vlada će vraćati i dugove svojih prethodnika koji su vodili lošu politiku, ali će vraćati i svoje dugove kojima je finansirala investicije i nova radna mesta, i topli obrok narodnih kuhinja. Ova vlada je odgovorna, mi znamo šta smo obećali građanima, mi ćemo to i da ispunimo. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala vam.

Da li je Jasmina Nikolić tu? Nije.

Reč ima narodni poslanik Miletić Mihajlović. Izvolite.

MILETIĆ MIHAJLOVIĆ: Poštovana predsednice, predstavnici Vlade, dame i gospodo narodni poslanici, Poslanička grupa SPS podržaće ovaj set zakona, a ja ću u kratkom obraćanju posvetiti pažnju Zakonu o izmenama i dopunama Zakona o sistemu plata zaposlenih u javnom sektoru.

Narodna skupština je u februaru 2016. godine prvi put donela zakon kojim je trebalo da se uredi sistem plata za oko 500.000 zaposlenih u javnom sektoru tako da se za sve budžetske korisnike utvrde jedinstveni principi u pogledu kriterijuma – jednak rad i jednaka plata za sve.

Na ovaj način treba da se stimuliše javni sektor za dalje reformske korake sve do dostizanja osnovnog cilja, a to je: efikasna, racionalna, profesionalna i transparentna javna uprava, odnosno lokalna samouprava. To se odnosi i na sve nezavisne, samostalne organe i ustanove čiji su osnivači Republika, autonomna pokrajina i lokalna samouprava.

Znamo da nema dobro uređene države a da nema dobro uređenu, profesionalnu javnu upravu, javni sektor u celini. Da bi javni sektor bio profesionalan i kvalitetan, neophodno je bilo sveobuhvatno rešavati radnopravni

status svih zaposlenih i ujednačiti status zaposlenih u lokalnoj samoupravi, autonomnoj pokrajini sa zaposlenima u državnoj upravi i javnim službama.

Zakonom o sistemu plata zaposlenih u javnom sektoru bilo je predviđeno da se donesu posebni zakoni kojima će se sagledati specifičnosti pojedinih delova javnog sektora i urediti ravnopravni status plata i drugih primanja zaposlenih u javnim službama, organima autonomne pokrajine, jedinice lokalne samouprave, javnim agencijama i drugim organima i organizacijama koje je osnovala Republika, autonomna pokrajina ili jedinica lokalne samouprave.

Rok za donošenje ovih posebnih zakona bio je 1. januar 2017. godine. Takođe, do 1. januara 2017. godine sa odredbama ovog zakona trebalo je da se usklade zakoni kojima se uređuju plate i druga primanja zaposlenih u državnim organima.

Kako bi se doneli ovi posebni zakoni, posebno oni koji se tiču plata u lokalnoj samoupravi i autonomnoj pokrajini, Vlada je nakon usvajanja Zakona o sistemu plata u javnom sektoru donela Uredbu o kriterijumima za razvrstavanje radnih mesta i merilima za opis radnih mesta službenika u autonomnim pokrajinama i jedinicama lokalne samouprave. Na osnovu ove uredbe lokalne sredine su dobile zadatak da prikupe sve neophodne podatke kako bi se dalje nastavilo sa razvrstavanjem i kvalifikacijom radnih mesta, a samim tim i definisanjem plata i drugih primanja zaposlenih na nivou autonomne pokrajine i jedinice lokalne samouprave.

Kako se ovakav zakon donosi prvi put, a treba da obuhvati preko 500.000 zaposlenih u javnom sektoru, očigledno je da je dati rok za donošenje posebnih zakona kojima će se urediti ravnopravni status i plate zaposlenih u lokalnoj samoupravi i autonomnoj pokrajini kratak, te je neophodno iste produžiti, što se ovim predlogom zakona i čini.

Nije, dakle, jednostavno doneti kvalitetan zakon i ujednačiti plate i uzeti u obzir sve specifičnosti pojedinih delova kao što su, na primer, obrazovanje, zdravstvo, napraviti pravedan model tako da niko ne bude oštećen. Naprotiv, svi posebni zakoni o platama treba da doprinesu poboljšanju i ujednačavanju položaja zaposlenih, da se ostvari princip za isti rad – ista plata.

I reklo bi se da je sad ovo ključno. Bilo bi pogrešno, i cela strategija bi bila kontraproduktivna ako se ne postigne ovaj cilj, te je bolje produžiti ove rokove nego doneti loše zakone. U tom smislu, Poslanička grupa SPS podržaće ovaj zakon kao i sve zakone koje razmatramo na ovoj sednici. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Vladimir Đukanović. Nije tu.

Nenad Božić. Nije tu.

Ivan Karić. Nije tu.

Miloš Bošković. Nije tu.

Dubravka Filipovski, izvolite.

DUBRAVKA FILIPOVSKI: Zahvaljujem.

Iskoristiću vreme poslaničke grupe da iznesem nekoliko konstatacija i postavim nekoliko pitanja za zakone o kojima na ovoj sednici raspravljamo.

Prvo, kada je reč o Zakonu o sistemu plata zaposlenih u javnom sektoru, imala bih nekoliko pitanja. Prvo pitanje je – dokle se stiglo u pripremi ovih zakona? Zatim, da li će se ovaj rok koji je dat ponovo produžiti, s obzirom na kompleksnost teme koju imamo? I treće pitanje je – koliko je, prema vašem mišljenju, gospodine ministre, ukoliko imate odgovor na to pitanje, obuhvaćeno radnika u javnom sektoru ovim zakonom?

Takođe, za izmene i dopune Zakona o tržištu kapitala smatram da su apsolutno tačne konstatacije predlagača da su zloupotrebe na tržištu takve da narušavaju integritet tržišta i da je zaštita integriteta tržišta jedan od najbitnijih elemenata za povećanje efikasnosti samog tržišta i vraćanje poverenja investitora.

Zbog toga je moje pitanje – kako zadobiti poverenje investitora, posebno stranih investicionih fondova koji preko svog profesionalnog menadžmenta pažljivo posmatraju situaciju na svetskom tržištu kapitala i disperzije kapital kojim upravlja, procenjujući istovremeno i mogućnosti maksimiziranja profita i bezbednost ulaganja?

Takođe, zanima me šta je država uradila sa stranim poveriocima Agrobanke – da li imamo, kako strani poverioci najavljuju, arbitražu pred Međunarodnim sudom. Narodni poslanici Narodne skupštine Republike Srbije svakodnevno dobijaju pitanja od strane poverilaca Agrobanke.

Takođe, smatram da je tržište kapitala u ogromnoj meri postalo globalizovano zahvaljujući informacionim tehnologijama i da najveći deo domaće investicione javnosti radija bira da investira na drugim tržištima, što je upravo omogućeno globalnim umrežavanjem svetskih berzi i načinom da banke nude sve značajnije pristupe u mogućnosti investiranja na svetskom tržištu. Zbog toga je moje pitanje – kako motivisati makar domaće ulagače da daju prednost trgovanju i našoj berzi?

Očekivanje predlagača kada je u pitanju ovaj zakon je da će se znatno popraviti situacija unapređivanjem zakonske regulative i da ćemo prve merljive rezultate imati otprilike za tri godine. Moja konstatacija je da je neophodno ponuditi kvalitetan tržišni materijal, inače nećemo imati merljive rezultate ni u narednih 30 godina.

Prema mom mišljenju i prema mišljenju mojih kolega iz Poslaničke grupe NS, potrebno je ponuditi tri stvari za bolju situaciju na tržištu kapitala u zemlji. Prva je omogućiti izlazak na berzu preostalih javnih preduzeća Srbije; tu pre svega mislim na Telekom i na EPS. Zatim, neophodni su novi finansijski instrumenti, pre svega hartije od vrednosti koje emituju jedinice lokalne samouprave. I treća veoma važna stvar, potrebna je inicijalna javna ponuda.

U Srbiji još uvek nije sprovedena nijedna. Posledica nedostatka toga je što najveći broj domaćih privrednih subjekata nema šansu da dođe do svežih finansijskih sredstava na način na koji se to radi u razvijenim zemljama i

konstatacija predlagača ovog zakona je da je finansiranje privrede putem bankarskih kredita apsolutno dominantan model finansiranja u Republici Srbiji, što nikako ne može biti dobro.

Ono što u ovom trenutku nedostaje, a svakako bi bilo neophodno, jeste bolja povezanost i saradnja Komisije za hartije od vrednosti, kao regulatora tržišta kapitala, sa pravosudnim organima i institucijama. Primedba iz iskustva je da naše pravosuđe, gledano u celini, nema kapacitete potrebne za efikasno postupanje u ovoj specifičnoj oblasti i da sudije pretežno angažuju veštake ekonomske struke kako bi doneli bilo kakvu odluku, čak i kada su u pitanju elementarne stvari.

I, kada su u pitanju izmene i dopune Zakona o preuzimanju akcionarskih društava, moje pitanje je – da li u Republici Srbiji postoji strateško opredeljenje kada je u pitanju budućnost tržišta kapitala i Beogradske berze kao njegovog segmenta, jer bez regulisanja ovog pitanja u EU Srbija sigurno neće biti primljena, uz još jednu konstataciju, da će Poslanička NS u danu za glasanje podržati predloge ovih zakona. Hvala.

PRESEDIK: Zahvaljujem.

Reč ima Branka Stamenković.

(Branka Stamenković: Odustajem.)

Reč ima Vesna Ivković. Nije tu.

Saša Radulović, izvolite.

SAŠA RADULOVIĆ: Hvala.

Poštovani građani, dame i gospodo, imali smo već ranije raspravu, odnosno razgovor sa ministrom u pogledu ovih zakona koji se donose, 27 tačaka dnevnog reda.

Čuli smo od ministarke u njenom izlaganju kako to i nije toliko strašno, jer smo imali ovo i ranije. Znači, i ranije se valjda donosio ogroman broj zakona na jednoj sednici. Recimo, ova sednica gde je svih 27 tačaka smešteno u jednu, mojih 20 minuta izlaganja je ukupno 45 sekundi po tački dnevnog reda, tako da je praktično onemogućena neka smisljena diskusija.

Pretpostavljam da ministarka razume da to što je neko radio pogrešne stvari u prošlosti ne opravdava ovu vladu, u poslednjih četiri, gotovo pet godina, da radi iste stvari. Građani očekuju promenu, odnosno očekujemo da nemamo ovakve sednice gde se o 27 tačaka raspravlja u jednoj objedinjenoj tački. Time je, praktično, onemogućena rasprava.

Ono što smo slušali od ministra Antića u vezi s „Petrohemijom“, građani Srbije, koje ću da podsetim, ovim zakonom treba da daju 105.000.000 evra, odnosno oko 13.000.000.000 dinara za dugove koje „Petrohemija“ ima prema NIS-u, pa je ministar objasnio kako u stvari „Petrohemija“ napreduje, kako su pripremili UPPR, kako sve ide u dobrom pravcu, a jedini problem sa svim tim je što nijedan od tih dokumenata nije priložen uz zakon. Sve što se traži od narodnih poslanika je da prihvate da preuzmu na leđa poreskih obveznika 13.000.000.000 dinara.

Ako pogledamo malo način na koji je budžet donesen i kako je tamo predviđena štednja, od penzionera je uzeto 20.000.000.000 dinara, tako da u stvari možemo i da kažemo da će penzioneri, time što su se odrekli od penzije, platiti nesposobni menadžment „Petrohemije“ u iznosu od 13.000.000.000 dinara.

Da ovo nije izolovan slučaj kažu nam, recimo, podaci o izvršenju budžeta u poslednje tri godine – 2014, 2015. i 2016 – gde imamo po 30 i 35 milijardi dinara koliko su poreski obveznici godišnje na sebe preuzimali obaveza javnih preduzeća po garancijama za dugove koje su ona preuzimala. Znači, 95.000.000.000 dinara za poslednje tri godine otišlo je nesposobnom partijskom rukovodstvu ovih javnih preduzeća, dok je sa druge strane penzionerima uzeto 20.000.000.000 dinara.

Ovo sa „Petrohemijom“ samo nastavlja u istom pravcu. Ovaj „Superhik“ budžet za 2017. godinu, koji i dalje predviđa to da Vlada zavlada ruku u džepove građana i privrede, da uzima penzionerima, nastavnicima, lekarima, medicinskim sestrama, s druge strane poklanja novac nesposobnim partijskim rukovodstvima javnih preduzeća i stranim investitorima, i taj budžet je predvideo 47.000.000.000 dinara na ime plaćanja garancija za dugove koje javna preduzeća ne mogu da izmire.

Znači, to je to, taj nedostatak uvođenja reda o kome govorimo, gde štede građani, štedi privreda, smanjuju deficit, a sa druge strane Vlada praktično ništa ne radi na tome da se uvede red i da se ovi i ovakvi gubici smanje. Jer da njih nema, bilo bi nepotrebno smanjenje plata, smanjenje penzija, uvođenje akciza za struju i tako dalje. Znači, problem je što se ne uvodi red. Naravno da je potrebno smanjiti deficit, ali ne na ovakav način.

A onda smo od ministra takođe slušali o fantastičnim rezultatima „Petrohemije“, koja tobože od 2012. godine beleži samo uspeh. Ja nisam uspeo da dobijem repliku, ali to što je on ispričao, to je u domenu bajki. Ne znam da li su te bajke pisali braća Andersen ili brat Grim, ali u svakom slučaju su bajke. Pa kad malo pogledamo poslovanje „Petrohemije“ u poslednjih pet godina, vidimo da nižu gubitke iz godine u godinu. Recimo, u prethodnoj godini ukupan neto gubitak je 1,4 milijarde dinara, 2014. gubitak je 11 milijardi dinara, 2013. godine 11,8 milijardi dinara, 2012. godine 12,3 milijarde i tako dalje unazad. Znači konstantni veliki gubici.

Ono što, izgleda, ide naruku „Petrohemiji“, što je dobra stvar, jel', jeste pad troškova materijala na svetskom tržištu, tako da su troškovi materijala, recimo u 2015. godini smanjeni sa 42 na 27 milijardi, tih 15 milijardi u stvari jeste doprinos pozitivnom poslovanju, a ne uvođenje reda u „Petrohemiju“, nažalost.

Naravno da je red moguć uvesti, on se može uvesti u svaku firmu; i to se radi poprilično jednostavno, to restrukturiranje je poznato u svetu već godinama, desetinama godina. Znači, popiše se imovina, uradi se lična karta, procene se vrednosti imovine, uradi se neki poslovni plan, analiza tržišta,

investicioni plan i onda se tome pristupi. Da je Vlada bila ozbiljna oko ovoga, to bi bili svi podaci koje bismo dobili uz usvajanje ovog zakona; nažalost, to nismo dobili.

Ono o čemu još nismo razgovarali jeste čitav niz kredita koje država Srbija treba da preuzme, između ostalog zajam za kredit za povlašćenog kupca za gradnju dela puta Surčin–Obrenovac, gde Kineska eksport-import banka daje 198 miliona dolara da bi *China Communications Construction Company* dobila ugovor. Znači, ovo rade „banana države“, gde se zadužuju kod drugih država, a onda njihove firme u stvari pomažu njihov bruto društveni proizvod.

Ovo je slučaj za Kinu, međutim, slična situacija je i sa Međunarodnom bankom za obnovu i razvoj, gde naše građevinske firme ne dobijaju poslove nego dobijaju strane kompanije, koje onda ostavljaju mrvice našim kompanijama. Na ovakav način se, naravno, uništava domaća građevinska industrija.

Ovo je nešto što Vlada ne bi smela i ne bi trebalo da radi, zato što nije u korist domaće privrede. Znači, nekoliko vrlo sličnih kredita koji na isti način tretiraju ovu materiju.

Država Srbija bi morala da zna, odnosno Vlada bi morala da zna, kada se gradi infrastruktura i kad se već zadužujemo za taj novac, da bi taj novac trebalo da ide u domaću privredu, jer je jedino tako čitav postupak, odnosno projekat isplativ – da novac ide u rast domaćeg bruto društvenog proizvoda, a ne da se daje stranim korporacijama, koje onda sa povlašćene pozicije potpisuju ugovor sa našim preduzećima i praktično čine nam štetu.

PREDSEDNIK: Hvala.

Vaša poslanička grupa je sada potrošila vreme.

Marijan Rističević, povreda Poslovnika. Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, samo da „Pink Panter“ izađe, pošto me ometaju.

Povređen je član 106. i 107. i molim Službu da pokupi ove kartice, da se vrata zatvore, da ovde vlada neki red.

Član 106, član 107 – dostojanstvo i govornik može da govori o tački dnevnog reda. Prvo, nije govorio o tački dnevnog reda, a dostojanstvo ovog parlamenta je povredio tako što je državu, našu državu nazvao „banana državom“.

Ja verujem da je on bio ministar, ja verujem da je on sada poslanik, ali nema pravo da vređa dostojanstvo ove Narodne skupštine, jer time vređa dostojanstvo birača i svih onih koji su nas ovde poslali. To je drugi put da krši dostojanstvo u Narodnoj skupštini pričajući o „Petrohemiji“, o zavlačenju ruke u džepove građanima itd.

Ja verujem da kao stečajni upravnik on ima prvo na svoj bol, na svoju patnju što se nije domogao jednog masnog stečaja koji se zove „Petrohemija“ Pančevo. Ja verujem da on...

PRESEDNIK: Poslaniče, molim vas, povreda Poslovnika.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Naravno, nema pravo da krši dostojanstvo, bez obzira na to što mu je namera da se na određeni način domogne još jednog masnog stečaja.

Gospođo predsedavajuća, ja vas molim, ovo je drugi put da govori o ovih 13 milijardi kao nešto što je Vlada opljačkala u državi koju je nazvao „banana državom“ i mislim da, bez obzira na to što je on rukovodio sa 15 firmi, bez obzira na njegovo namere, mi ne možemo da pustimo da neko ko propoveda neku nemoguću, virtuelnu ekonomiju vredi dostojanstvo Narodne skupštine nazivajući državu „banana državom“.

PRESEDNIK: Hvala vam, isteklo vam je dve minute.

Da li želite da glasamo o povredi?

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Ne želim da se glasa o ovome.

PRESEDNIK: Hvala vam puno.

Reč ima Branislav Nedimović. Izvolite.

BRANISLAV NEDIMOVIĆ: Poštovana predsedavajuća, želim da istaknem nekoliko stvari, pre svega zbog javnosti, a tiču se jako važnih stvari u vezi s „Petrohemijom“ i u vezi s kreditom sa „Eksim bankom“ radi izgradnje puta Surčin–Obrenovac.

Pre svega, mislim da je jako važno, zbog građana, reći kolika je važnost „Petrohemije“ i čitavog tog kompleksa i koliko je on bitan za Republiku Srbiju. Da se ova stvar sad ne radi na ovakav način, da se ne pokušava dovesti stvar u red, imali bismo situaciju kao 1992–1996. godine, kada „Petrohemija“ nije radila. Zato je jako važno da se na ovaj način pokuša ozdraviti ovaj petrohemijski kompleks, da šansa za sve ljude koji tamo rade.

Jako je važno reći da je dug mnogo veći, da je ispregovarana mnogo manja količina duga, od 105 miliona evra, i da se na ovaj način stvara preduslov da se na kvalitetan način reši problem „Petrohemije“. Isto onako kako je kvalitetno rešen problem i sa „Železom“ u Smederevu, kada ju je „Hestil“ preuzeo i danas imamo gotovu stvar, danas imamo pet hiljada ljudi koji tamo rade. Mislim da je to mnogo važnije, da ljudi rade, od prostih imovinskih karti, sabiranja i oduzimanja podataka.

Druga stvar koju sam isto želeo da kažem jeste da je „Petrohemija“ u 2015. godini ostvarila poslovnu dobit. Takođe, 2016. godine na nivou prvih 11 meseci ostvarena je poslovna dobit. Jedna po jedna kompanija biće rešavane. Mislim da je to jako važno i time se pokazuje odlučnost da se rešava ovaj problem.

Što se tiče jednog pitanja, odnosno jedne konstatacije koja je bila malopre, koliki će biti udeo srpskih firmi u izgradnji dela auto-puta Surčin–Obrenovac. Četrdeset devet procenata. Toliki udeo će imati srpske kompanije u izgradnji puta Surčin–Obrenovac.

Malopre sam ostao dužan još jedan komentar vezano za kolegicu Filipovski, dokle se došlo sa zakonom o platama koji je vezan za lokal i

autonomnu pokrajinu. Gotov je predlog zakona, javna rasprava je gotova 7. decembra, sa sindikatima je dogovoreno da se tokom januara održi još jedna runda sastanaka i onda će on biti upućen prema Narodnoj skupštini.

Što se tiče zaposlenih u javnim službama, radna grupa je formirana, priprema se predlog zakona, tako da će ovi okviri koji su predloženi u okviru zakona biti ispoštovani. Hvala vam puno.

PREDSIEDNIK: Hvala vama.

Aleksandra Tomić, ovlašćeni predlagač. Izvolite.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Uvažena predsedavajuća, poštovani ministri, kolege poslanici, znate, kolege koje govore u javnosti o bilo kojoj državi da su „banana država“ nisu kadri uopšte da nose bilo kakve javne funkcije, jer tako se ne razgovara u javnosti o bilo kojoj državi, jer to pokazuje jedno političko nevaspitanje.

S druge strane, kada govorimo o dugovima „Petrohemije“, mi rešavamo probleme iz prošlosti ne samo „Petrohemije“, nego svih onih firmi, kupaca i dobavljača koji su vezani za „Petrohemiju“, a dugovanja od 600 miliona dinara jesu dugovi koji su nastali u proteklih 20 godina, ne u protekle četiri godine, ne u protekle dve godine.

(Saša Radulović: Po kom je ovo osnovu, predsedavajuća?)

Tako da ono što pokazuju bilansi, a to je da ovo preduzeće iskazuje dobit, pokazuje da postoji sposoban menadžment i da postoje ljudi koji zaista mogu da vode ovakva preduzeća i da prave određene benefite za ovu državu. A benefiti sigurno neće biti oni koji se odnose na zatvaranje firmi u restrukturiranju i bacanje firmi u stečaj, kakav je bio koncept onih koji su bili ministri i sedeli i danas daju predloge, a to je da se sve baci u stečaj, da se zaposleni pošalju kući, da se isplate sve plate i da ne postoji način na koji uopšte mogu da funkcionišu takve firme...

PREDSIEDNIK: Poslanice, vi niste ovlašćeni za ovu tačku, nego samo za... (Aplauz.)

ALEKSANDRA TOMIĆ: Izvinjavam se, objedinjena je rasprava, a Odbor za finansije je...

PREDSIEDNIK: Da, da, ali dobili ste reč kao ovlašćeni, samo kao predlagač određenih tačaka dnevnog reda...

ALEKSANDRA TOMIĆ: Predstavljam Odbor za finansije, koji je dao svoju saglasnost.

PREDSIEDNIK: Znam, znam.

Poslanice, uz moju dobru volju da danas potpuno u duhu Poslovnika prođe ova rasprava, nemam zlu nameru, nego vam samo kažem da ste dobili reč kao ovlašćeni predlagač, ali ne za zakone čiji vi niste predlagači, to je odgovorio ministar, nego za tačke dnevnog reda koje jeste predložili.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Zahvaljujem, predsedavajuća.

PREDSIEDNIK: Hvala lepo.

(Saša Radulović: Replika.)

Replika, kome tačno? Na šta?

(Saša Radulović: Pomenula me je bar pet puta.)

Ne, ni jedan jedini put.

(Saša Radulović: Pet puta.)

Da li je rekla poslanik Saša Radulović?

Budite u sali, ja vas najljubaznije molim.

(Saša Radulović: Ja sam bio u sali. Nemojte da obmanjujete građane.)

Htela sam da kažem nešto drugo, ali vi od ujutru...

(Saša Radulović: Član 104, samo tražim reč po Poslovniku.)

Molim vas, poslaniče, samo da završim...

(Saša Radulović: Po Poslovniku, član 104.)

Dobićete reč, samo da...

(Saša Radulović: Nikakva objašnjenja me ne interesuju, tražim reč.)

Nemam ja šta da objašnjavam, pošto vi ne želite objašnjenje.

Dakle, da kažem drugim poslanicima šta mi je namera – da dobijem stenogram; ako je spomenut poslanik Saša Radulović, ja ću mu u toku rasprave dati repliku, a ako nije, onda je, u skladu sa članom 104. stav 3, neće biti.

(Saša Radulović: Tražim reč, obmanjujete građane.)

Tako da nema strpljenja poslanik da završim rečenicu, da će dobiti reč ako je spomenut, nego unapred zna šta ću reći, ali nije problem, navikla sam.

Dotle molim vas samo da mi službe obezbede diskusiju poslanice Aleksandre Tomić, a mi ćemo nastaviti. Ako ima imena, vратиćemo se na repliku dve minute.

Reč ima Dalibor Radičević. Izvolite, poslaniče.

DALIBOR RADIČEVIĆ: Poštovana predsednice, gospodine ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, u svom izlaganju osvrnuću se na Sporazum o zajmu za razvoj i restrukturiranje državnih preduzeća.

Sporazum je potpisan između Republike Srbije i Međunarodne banke za obnovu i razvoj. Pošto Narodna skupština potvrđuje sporazume o zaduživanju Republike Srbije, mi danas razmatramo i ovaj sporazum.

Ovo je drugi zajam za razvoj i restrukturiranje državnih preduzeća, i to u iznosu od 89.800.000 evra. Ovaj zajam se odnosi na preduzeća u kojima proces privatizacije još uvek nije završen. Ministarstvo finansija, kao i Vlada Republike Srbije ovim zakonom omogućavaju da ova preduzeća opstanu.

Imajući u vidu da ova preduzeća dobijaju direktne budžetske subvencije, one značajno doprinose povećanju javne potroše i fiskalnog deficita, ali ovo nije jedini vid pomoći koji se daje navedenim preduzećima. Da bi mogla da funkcionišu, neophodna im je i pomoć u vidu garancija za uzimanje kredita, ali im se toleriše neplaćanje poreza i doprinosa, povezivanje radnog staža, a sve to ima uticaja na povećanje javnih rashoda.

Moram napomenuti da je ovo drugi po redu zajam i ima za cilj da se smanji učešće države u neposrednim i posrednim podrškama realnom sektoru. Ali hajde da pričamo o onome što se ne nalazi u ovom sporazumu, a što svi dobro znamo.

Lakši način postoji, a to je da se u ovakvim preduzećima proglasi stečaj, da neki stečajni upravnik, uz veliku nadoknadu, rasparča i rasproda preduzeće. Ova Vlada Republike Srbije bira teži način, ali, prema mom mišljenju, ispravniji. Mnogo je teže pomoći da preduzeće stane na svoje noge. Takav vid pomoći košta, ali na ovaj način se pokazuje da Vlada i nadležna ministarstva brinu o svojoj imovini.

Koliko radnika upošljava „Resavica“, RTV Bor i ostala preduzeća? Bez ovakvog vida pomoći za oporavak, šta bi bilo sa ljudima u tim preduzećima? Imali bismo još uspešnih privatizacija koje se završavaju katancem na kapiji i socijalnim slučajevima na ulici. Mnogo je bitnije pronaći strateške partnere za preduzeća u restrukturiranju ili odabrati pravi model privatizacije. Da se to može učiniti, vidimo i iz primera u praksi. Pogledajmo „Železaru“ ili „Er Srbija“, koji nam predstavljaju svetle primere.

Zato ovde pozivam da podržimo ovaj sporazum, kao i ostale tačke dnevnog reda i napore koje Vlada Srbije čini da preduzeća u restrukturiranju izvede na pravi put, da mogu da žive od onoga što zarade svojim radom. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima Srđan Nogo.

SRĐAN NOGO: Nije lako reći nešto u kratkom vremenu o ovolikom i ovakvom dnevnom redu, koji nema nikakve veze s vezom, pa bih hteo da krenem od nečega o čemu smo raspravljali u petak a što mi kao poslanička grupa možemo da podržimo, i to je verovatno jedino što valja u celom ovom predlogu, a to je izbor gospođe Danice Marinković.

Znamo da je bila jedna velika polemika o njoj i, zaista, jedina stvar koja valja u ovim materijalima koje smo dobili, a nismo mogli u petak da se javimo i da tada stanemo u odbranu i zaštitu gospođe Danice Marinković od neosnovanih i neargumentovanih napada, tako da ovom prilikom moramo da pohvalimo taj predlog.

Zaista mi je drago da je se neko setio. Dugo nisam čuo o toj ženi ništa; znam da je u protekloj deceniji prošla Golgotu i samo joj želim da u Agenciji za borbu protiv korupcije bude podjednako hrabra kao i kada je radila uviđaje protiv šiptarskih terorista i odupre se SNS-ovim pritiscima i pokuša da stane na put njihovim koruptivnim radnjama.

E sad, kad smo već kod korupcije i nekih drugih tačaka dnevnog reda, izbora člana Saveta guvernera, zakona o proceniteljima vrednosti nepokretnosti, tu moramo da se podsetimo kome se i kakvi se donose zakoni.

Kada sam video i kada smo mi videli taj predlog zakona, pravo da vam kažem, bili smo obradovani, jer smo se nadali da će se konačno doneti

zakon koji će urediti tu materiju. Ali, kada smo videli sadržinu zakona, razočarali smo se.

A zašto se donosi ovaj zakon, to vi najbolje kažete u Obrazloženju i Razlozima za donošenje ovoga zakona, gde govorite da je cilj ovoga zakona da se olakša bankama. Pa dobro, dokle više da se olakšava bankama? Umesto da donesete zakon koji će sprečiti fizička lica i građane koji su prethodnih petnaestak godina bili izloženi velikoj torturi od strane banaka, kada su stanovi i porodične kuće oduzimate za smešne dugove, koji su nekoliko puta niži od vrednosti te nepokretnosti, kada su mnogi ljudi izvršavali samoubistvo zbog takvih stvari, za smešne dugove koji nastaju po raznim ostavama oduzimaju se ljudima stanovi i porodične kuće u kojima žive čitave porodice, vi donosite zakon koji treba da olakšava bankama.

Pa šta više u ovoj državi treba da se uradi da bi se olakšalo bankama? Šta smo sve konstatovali? Imamo sudije koji imaju VIP status kao bankarski klijenti, iako su sudovi u blokadi. Po kojoj osnovi? Ako ja imam firmu ili radim u firmi koja je u blokadi, ja ne mogu da budem VIP klijent. Kod nas su sudovi u blokadi za 600 miliona dinara. Kako mogu da imaju status VIP klijenta? Da li zato nema povoljnih presuda?

Imamo visokog savetnika predsednika Republike koji donosi pravno mišljenje koje je suprotno, recimo, pravnom mišljenju koje važi u Evropi. Videli smo sada da sudovi u Poljskoj ili u Nemačkoj, pa i u Hrvatskoj, zauzimaju drugačije stanovište. Evo i tužilaštvo se ovde oglasilo. Postavlja se pitanje kako visoki državni funkcioner može da ima takav jedan ugovor za koji dobija desetine hiljada evra nadoknade, da daje pravno mišljenje dok obavlja visoku državnu funkciju.

Pa smo opet konstatovali da se BIA zloupotrebljava opet u korist banaka i da zloupotrebu položaja čini direktor BIA, koji zastupa mnoge poslovne banke u velikim sporovima.

Neko mi reče, u razgovoru na hodniku, od poslanika vladajuće većine – to su sitni ugovori. Znae, ta zloupotreba samo za jedan slučaj privrednog društva, kada je ta kancelarija podnela falsifikovanu dokumentaciju, težak je 70 miliona evra. To nisu uopšte sporovi male vrednosti, nisu male stvari.

Dakle, još jedan zakon samo na korist bankama. Ljudi, ovde nije u pitanju samo 20.000 porodica koje su zadužene u švajcarskim francima. Svi ljudi koji su digli kredite u evrima, pa i njima je obaveza od 2008. godine do danas porasla 70-80%. Hajde da donesemo nešto da zaštitimo taj narod. Hajde da donesemo neki zakon koji će njima ići u korist, a ne stalno bankama. Eto prvi posao za Danicu Marinković, ova malopre pomenuta korupcija koju čine sudije, direktor BIA, visoki državni funkcioner, u to vreme savetnik predsednika Republike, da to istraži Agencija za borbu protiv korupcije.

Idemo dalje. Imamo ovde i jedan predlog koji je podneo šef poslaničke grupe vladajuće većine. Zaista možemo reći da je pravosuđe žrtva politike. Posebno, ovde smo se svi složili, čak su i poslanici DS-a to više puta

isticali, da je najdrastičniji primer lošeg odnosa države prema pravosuđu ona neuspela reforma iz 2009. godine, kada je 1.000 ljudi bez ikakvih jasnih kriterijuma oterano s posla.

Ali ovaj zakon je ima isti manir. Ovo što podnosi Aleksandar Martinović je identična stvar. Znači, vi dalje usvajate sve te loše tekovine. Zahvaljujući subjektivnom osećaju predsednika poslaničke grupe vladajuće većine, vi hoćete da prolongirate primenu zakona za još godinu dana. Zašto to nije uradilo Ministarstvo pravde, nego to mora da radi Aleksandar Martinović? Da li je to najdirektnije mešanje politike u pravosuđe?

Još uvek mi dugujete onaj odgovor o onih 650 članskih karti, kada su se ljudi iščlanili, niste nam dostavili.

Malopre smo imali jednu živu debatu vezano za „Petrohemiju“. Ja se slažem, i ministar je bio u pravu, mislim da to niko ne spori ovde – ja u diskusiji nisam čuo da je bilo ko pomenuo da nama „Petrohemija“ ne treba i da je to preduzeće štetno preduzeće. Ali da li možemo da se složimo oko još jedne stvari – da je „Petrohemija“ u dugovima i da ima ozbiljan problem, koji treba da se reši?

Ali kako je nastao taj problem? Znači, bombardovanje je bilo pre sedamnaest godina. Jeste, imali smo visoke cene nafte i naftnih derivata, pa je to opteretilo sve proizvođače polimera u svetu, ali smo u zadnje vreme imali i drastičan pad tih sirovina.

Ja mislim da je ovde ključni problem upravljanje. Da li ste vi ikada priveli pravdi odgovorne za loše upravljanje u „Petrohemiji“? Evo, već pet godina vi upravljate „Petrohemijom“. To je ključni problem. Isto tako je i sa „Železaram“. Ja se slažem i dobra je stvar, „Železara“ mora da posluje, ali šta ćemo sa onih skoro 250 miliona evra koje je napravilo to rukovodstvo koje je postavila Srpska napredna stranka?

I ako kažete da su Bojković i Kamaraš profesionalni upravitelji i da je Kamaraš stranac koji je ranije radio u Ju-Es stilu, a da Bojković nije, da je on, doduše, član SNS-a, postavlja se pitanje šta će tom čoveku obezbeđenje BIA. Oko kakvih para su se on i Kamaraš posvađali pa sad on kao radnik „Srbijagasa“ mora da ima obezbeđenje BIA, jer mu je Kamaraš pretio likvidacijom, a znate da on saraduje sa Albancima s Kosova, pa ste dali čoveku obezbeđenje BIA. Dvesta četrdeset četiri miliona nije malo, ko zna kol'ko je tu ljudi bilo u talu.

E, to je ključno pitanje da mi odgovorimo. Nemojte da izvrćete da je neko protiv „Železare“, da je protiv „Petrohemije“. Ovde je ključno pitanje zašto se loše upravlja tim preduzećima i ko pljačka ta preduzeća. A što se tiče „Petrohemije“, pa mi smo prvo imali za pet godina Azerbejdžance, trebalo je da oni budu strateški partneri, pa onda Iran, pa na kraju Ujedinjeni Arapski Emirati, Abu Dabi, da kupi Luku Pančevo i „Petrohemiju“, pa na kraju Kinezi, i – dosada ništa. To mora da se kaže.

Što se tiče akciza, još kad je bio budžet, tad smo rekli da očekujemo novi zakon o akcizama, jer ste nerealne stvari predvideli u budžetu. Kako još

osam milijardi na naftne derivate da dobijete? Pazite, mi imamo najskuplje gorivo u regionu. To smo tada rekli gospodinu Vujoviću. Rekli smo – imali ste sreće zato što je u prethodnom periodu cena goriva bila niska.

Mi nismo smanjivali cene, nego smo održavali istu cenu rastom akciza da bi se punio budžet, na štetu građana Srbije i na štetu privrede. U redu, ali šta ćemo sada? Sporazum Rusija–OPEK, rast kamate i rast dolara koji se očekuje sa Trampom izazvaće problem. Da li ćemo plaćati i dalje još skuplje gorivo? Sam ministar Vujović se složio da to može da bude izazov. Znae, te akcize, lepo je to tako puniti budžet, ali ja sam vas tada pitao da li građani Srbije mogu da prežive to vaše punjenje budžeta i taj suficit.

Što se tiče ovih plata u javnom sektoru, moram da kažem da se država maćehinski odnosi prema Vojsci Srbije i tu cenu ćemo plaćati skupo svi, svi građani, ne samo Vojska, jer bez Vojske nema ni stabilne države, nema ni ekonomije. Tu moram da apelujem da se ta nepravda u budućnosti ispravi, jer ne možemo imati nikakvu vojsku, ni zadržati lica koja su sada na službi u Vojsci sa ovako smešnim i sramnim platama i nepravda prema tim ljudima se mora ispraviti. Hvala.

PREDSIEDNIK: Hvala vama.

Branimir Rančić.

(Veroljub Arsić: Replika! Spominjana je stranka!)

Što vičete na mene? Koliko ste vi puta bili u ovoj situaciji pa nisu poslanici vikali na vas?

Da li je pominjana SNS? Izvolite.

(Radoslav Milojević: Da vidimo stenogram.)

Videćemo stenogram, ne brinite.

(Radoslav Milojević: Kako ste mu dali reč?)

Nemojte voditi sednicu. Član 27. ne kaže da Milojević vodi sednicu. Kad bude to bilo upisano, ja ću vam dati. Samo nemojte vikati.

VEROLJUB ARSIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, poštovani građani Srbije, takva demagogija kakva je sada ovde izneta stalno se provlači kroz Narodnu skupštinu. Gubici „Petrohemije“, gubici „Petrohemije“, gubici „Petrohemije“.

Gubici „Petrohemije“ su nastali i devedesetih godina i nastajali su do 2012. godine. „Petrohemija“ je dosada izmirivala te dugove, zato je i imala negativno poslovanje. Plaćala je stare dugove, sa kojima ni ovo rukovodstvo ni ova vlada nemaju nikakve veze.

Nije tačno da se to prevaljuje na račun poreskih obveznika. Ovde je reč o pozajmici, ako se pažljivo pročita zakon. Vama je to smešno, meni nije. Znači da država preuzima obaveze sa namerom da se te preuzete obaveze kasnije vrate Republici kroz dobit koju ostvaruje.

Isto tako je tačno, bez priče o gubitku, da će „Petrohemija“ ove godine da završi u plusu sa 50-60 milijardi dinara. Ovde je reč samo o stečajnim upravicima koji bi hteli da se domognu „Petrohemije“...

(Predsednik: Poslaniče, dobili ste repliku na Srđana Noga. Meni se obraćate kao predsedavajućem, ne direktno.)

Nikoga nisam direktno spomenuo. Samo govorim o tome kakve mogu da budu posledice ako prihvatimo jednu demagogiju i jedno preduzeće koje može da živi, da radi, da isplaćuje svoje zaposlene gurnemo u stečaj. Od tog stečaja dobiće samo jednu platu i završena priča, a neko će da ostane i bez posla, a neko će sa mnogo para da ode kući. O tome se radi. Tako da sve te priče koje se svode na to...

PREDSIEDNIK: Vreme. Hvala vam. Hvala.

VEROLJUB ARSIĆ: Petnaest sekundi...

PREDSIEDNIK: Nije petnaest, nego dve minute i deset sekundi.

(Srđan Nogo: Poslovník.)

Poslovník? Izvolite. Narodni poslanik Srđan Nogo.

Ja bih vam dala repliku, nema potrebe za Poslovníkom.

SRĐAN NOGO: Hteo sam samo da kažem da ne znam na šta je kolega Arsić replicirao meni kao narodnom poslaniku koji je govorio pre njega, s obzirom na to da ja nisam spominjao stvari o kojima je on govorio u svojoj replici. Tako da je to vrlo zanimljivo, ali dobro, ako SNS i njen ovlašćeni predstavnik na sve ovo što sam ja izneo nema ništa da odgovori lično meni nego odgovara nekim paušalnim frazama koje se odnose na neke druge ljude, odlično.

(Vladimir Orlić: Da li je Poslovník ili replika?)

Replika, Orliću.

Dakle, gospodine Arsiću, da preciziram. Vi i ja smo onda saglasni. Saglasni smo da „Petrohemija“ treba da posluje, saglasni smo da je „Petrohemija“ važno preduzeće, ali takođe, mislim da ste i vi to pomenuli u svom govoru, treba da se utvrdi zašto je „Petrohemija“ loše poslovala u prethodnom periodu. Već pet godina ste na vlasti, ja vas pozivam da to konačno iščakamo i utvrdimo.

Da li ste saglasni sa mojim drugim delom izlaganja, s obzirom na to da ste saglasni s tim prvim delom?

Ali nemojte meni pripisivati neke reči koje nisam izgovorio. Ponavljam, „Petrohemija“ je potrebna Srbiji, ali mora da se preispita zašto „Petrohemija“ ima dugove. Bombardovanje je bilo pre 17 godina. Moramo da vidimo od 2000. godine do danas šta se izdešavalo i kako se upravljalo tim preduzećem.

Moramo da vidimo šta pet godina radi SNS sa preduzećima takvog i sličnog tipa. Znači i sa „Železaron“ Smederevo, kako ja nastao... Ponavljam, i gospodin Bojković i gospodin Kamaraš kako su napravili dug od preko 240 miliona evra i zašto gospodin Bojković ima obezbeđenje BIA, između ostalog. I razna druga preduzeća.

Ali, eto, biramo gospođu Danicu Marinković i nadam se da će se Savet za borbu protiv korupcije baviti time u budućem periodu.

PREDSIEDNIK: Branimir Rančić, da li je tu?

Prijavite se onda za reč, ja bih vas molila.

BRANIMIR RANČIĆ: Zahvaljujem.

Poštovana predsednice Skupštine, poštovani ministre, poštovani gosti iz Ministarstva, dame i gospodo narodni poslanici, poštovani građani Niša, pred nama je set zakona, a ja ću govoriti samo o Predlogu zakona o potvrđivanju Sporazuma o zajmu (Dodatno finansiranje za Projekat auto-put Koridor 10) između Republike Srbije i Međunarodne banke za obnovu i razvoj.

Kao što znamo, cilj projekta je poboljšanje efikasnosti i bezbednosti saobraćaja na tri deonice Koridora 10, između Niša i Dimitrovgrada, i Leskovca (Grabovnica) i Donjeg Neradovca.

Konkretno, radi se o 38 kilometara između Leskovca (Grabovnice) i Grdelice, i između Caričine doline i Donjeg Neradovca na Koridoru 10 na osi auto-puta E-75 i devet kilometara auto-puta na deonici Koridora severno od Dimitrovgrada na osi auto-puta E-80, u vidu nove izgradnje i u vidu unapređenja postojećeg puta.

Samo kratko da napomenem, Koridor 10 je jedan od najvažnijih panevropskih saobraćajnih koridora koji prolaze kroz Srbiju i povezuje Austriju, Mađarsku, Sloveniju, Hrvatsku, Srbiju, Bugarsku, Makedoniju i Grčku, što će reći da je to žila kucavica za transportni sistem EU, odnosno putna aorta za Srbiju.

Sporazum o zajmu Projekat auto-put Koridor 10 između Republike Srbije i Međunarodne banke za obnovu i razvoj potpisan je 13. jula 2009. godine u Beogradu, odnosno osnovni sporazum, a potvrđuje se donošenjem zakona o potvrđivanju Sporazuma o zajmu, tzv. Projekat auto-put Koridor 10. Znači, ovde postoje osnovni sporazum i Projekat auto-put Koridor 10.

Osnovnim sporazumom Republici Srbiji je odobren kredit u iznosu od 275.200.000 evra. Na osnovu stručnih analiza, sredstva odobrenog zajma po osnovnom sporazumu od 275.200.000 nisu dovoljna za završetak osnovnog projekta, pa shodno tome, a prema Zaključku Vlade od 25. februara 2016. godine, Međunarodnoj banci za obnovu i razvoj je 29. februara 2016. godine upućen zahtev da se Republici Srbiji odobre dodatna sredstva u iznosu od 35.000.000 evra radi završetka radova na Koridoru 10.

Ova sredstva korišće se namenski. Podvlačim, ova sredstva korišće se namenski – po pozicijama koje su sadržane u Projektu.

Glavni razlozi koji su doveli do potrebe za dodatnim finansiranjem su: egzogeni, meteo faktori kao što su nepovoljni vremenski uslovi tokom zime 2012. godine, poplave, nepredviđeni geološki uslovi, našla su se čak 43 klizišta, kao i pravilno iskopavanje i očuvanje arheoloških lokaliteta u ataru sela Špaj kod Crvene Reke. Drugo, prekoračenje u troškovima projekta kao rezultat odlaganja postupka eksproprijacije. Treće, ugovor za izgradnju obilaznice oko Dimitrovgrada raskinut u dva navrata. Četvrto, betonske i kolovozne konstrukcije u tunelima zamenjene asfaltnim radi smanjenja buke i prašine, i peto, promena režima autoputnog saobraćaja prilikom radova na pomenutim deonicama.

Predloženo dodatno finansiranje i produžetak poslednjeg datuma za povlačenje sredstava zajma po osnovnom sporazumu i završetak osnovnog projekta potrebno je radi podmirivanja prekoračenih troškova za građevinske radove, kao i finalizaciju razvojnih ciljeva projekta.

Znam da će kritičari reći da se nije dobro planiralo, ali uzmimo, na primer, planiranje jedne hirurške intervencije. U pripremi za operaciju rade se dopunska klinička ispitivanja, rendgen, ultrazvuk, magnetna rezonanca, magnetna rezonanca sa kontrastom i trebovanje krvi. Ali kada hirurg otvori operativno polje, nailazi na čitav niz nepredvidivih problema, koje mora da reši u toku operacije, tako da operacija, koja bi trajala tri sata, sada traje pet, a trebovane boce krvi nisu dovoljne, već je potrebno trebovati još. Logički postavljeno pitanje je da li zbog nepredviđenih situacija treba prekinuti operaciju. Analogija je jasna i odgovor je – ne.

Da zaključim, ovo su razlozi koji su doveli do potvrđivanja Sporazuma o zajmu Dodatno finansiranje za Projekat auto-put Koridor 10 između Republike Srbije i Međunarodne banke za obnovu i razvoj koji je potpisan 14. novembra 2016. godine.

Realizacijom ovog važnog projekta u Republici Srbiji doći će do opšteg ubrzanja tranzitnog saobraćaja, unaprediće se nivo usluga i olakšati trgovinski tokovi i transport robe i putnika, što će doprineti kako regionalnom razvoju, tako i razvoju moga grada Niša, iz koga dolazim, pa će dikta „Svi putevi vode u Rim“, kao što je rekao premijer, glasiti – svi putevi vode u Niš.

Na kraju, pozivam sve narodne poslanike iz Niša da glasaju za ovaj zakon, kao što ću ja glasati. Hvala na pažnji. (Aplauz.)

PREDSEDNİK: Hvala vam.

Ivan Kostić. Osamnaest sekundi.

Nataša Mihailović Vacić. Izvolite.

NATAŠA MIHAILOVIĆ VACIĆ: Hvala, predsednice.

Drage kolegice i kolege narodni poslanici, pažljivo sam od početka rasprave slušala izlaganja o medijskom javnom servisu. Javnom servisu Srbije, dakle RTS-u, možemo naći hiljadu i jednu manu. Meni su mnoge poznate budući da sam godinama radila u toj kući. Bila sam novinar i urednik u različitim političkim garniturama vlasti i upravama unutar samog RTS-a. Dakle, znam kako stvari funkcionišu u praksi kada je u pitanju Javni servis Srbije, ali i javno informisanje u Srbiji.

Rad i funkcionisanje Javnog servisa, dakle RTS-a, nije savršeno. Može mnogo bolje nego što je to slučaj, ali ne samo danas, već decenijama unazad. Imajte u vidu sledeće – RTS je danas najkvalitetnija televizijska stanica u zemlji i, koliko god svako od nas našao, opravdano ili neopravdano, nešto da mu stavi na teret ili da zameri, objektivno treba sagledati ulogu, kvalitet RTS-a i njegov doprinos ovom društvu i uporediti to sa ostalim komercijalnim televizijskim stanicama.

Dakle, RTS je kičma javnog informisanja u Srbiji; treba je negovati i jačati kako bi celu Srbiju mogla da nosi napred, a ne ka društvenom mulju i beznađu. Tapkanje u mestu, stagnacija takođe nije dobra opcija. Radio-televizija Srbije kao javni servis mora i može mnogo bolje i zato je dobro što je Vlada prepoznala značaj opstanka Javnog servisa i za još godinu dana produžila privremeno finansiranje iz budžeta.

Što se tiče sistema finansiranja RTS-a, a samim tim posredno i potencijalnog volumena političkog uticaja na uređivačku politiku te kuće, imajući u vidu da je reč o budžetskom finansiranju, lako je biti subjektivan i neuk, neupućeno i nestručno polemisati i politizovati to pitanje. To je suviše kompleksna i opširna tema za ovu i ovakvu vrstu poslaničkih izlaganja i parlamentarne rasprave u plenumu.

Da li postoje bolja rešenja finansiranja i kvalitetniji modeli rada i uređivačkog sistema funkcionisanja RTS-a? Naravno da postoje. Ali to zahteva ozbiljan pristup i još ozbiljnije angažovanje na tom pitanju, i Odbora za informisanje i kulturu i cele Narodne skupštine. Ukoliko za to pitanje bude postojala ozbiljna politička volja, rado ću dati svoj lični doprinos, i kroz rad u Odboru za informisanje kao njegov član, jer je u interesu svih nas, i građana, i partija vlasti, i opozicije, i samog RTS-a, da imamo bolji i snažniji Javni servis Srbije.

Za sada toliko, predsednice, zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Jelena Žarić Kovačević.

JELENA ŽARIĆ KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem.

Poštovana predsednice, poštovani ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici. Govoriću o predlogu potpuno novog zakona, koji je upravo zbog toga jako važan, a odnosi se na uređivanje profesije procenitelja vrednosti nepokretnosti.

U Srbiji ne postoje standardi koji se odnose na procenu vrednosti nepokretnosti, niti postoje pravila koja se odnose na struku procenitelja. Donošenjem ovog zakona regulisaće se mnogi problemi koji mogu da nastanu u vezi sa obavljanjem te delatnosti. Na primer, imenovanje procenitelja sada nije adekvatno, ne postoji obaveza stručnog usavršavanja, ne postoji regulatorno telo za sankcionisanje eventualnog neprofesionalnog postupanja procenitelja, često nema pravnog osnova za vršenje procene vrednosti nepokretnosti ili metodologija same procene nije precizirana.

Vlada Republike Srbije je i u Strategiji za rešavanje problematičnih kredita predvidela donošenje zakona koji će regulisati profesiju procenitelja nepokretnosti, iz razloga što su se banke i mnogi privredni subjekti našli u stanju potrebe za zakonskim regulisanjem određenih situacija.

Ovim zakonom će se profesija procenitelja staviti u odgovarajuće okvire koji će garantovati stručnost i kredibilitet. Urediće se postupak imenovanja, propisati obavezno stalno stručno usavršavanje, uvešće se standardi

u obavljanju ove delatnosti, postojaće regulatorno telo nadležno za sankcionisanje neprofesionalnog postupanja u proceni vrednosti nepokretnosti.

Za Srbiju je, zbog otvaranja pregovora za pristupanje EU, vrlo važno i Poglavlje 9, koje se odnosi na finansijske usluge a koje obuhvata bankarstvo, osiguranje, investicione fondove i tržište kapitala. Sve ove oblasti našle su se i u Nacionalnom programu za usvajanje pravnih tekovina EU, koje je Vlada donela 17. novembra ove godine.

Poglavlje 9 obuhvata i Uredbu EU, odnosno Direktivu o hipotekarnim kreditima, koja utvrđuje obavezu svake države da izradi svoje standarde i obezbedi stručnost procenitelja nepokretnosti. Tako će donošenje ovog zakona predstavljati usklađivanje sa zahtevima iz navedene direktive, ali i usklađivanje našeg zakonodavstva sa pravilima EU, što je još jedan korak napred u pristupanju EU. Članstvo u EU jedno je od strateških opredeljenja ove vlade i donošenje ovakvih zakona pokazuje spremnost da Srbija bude u društvu najrazvijenijih država sveta.

Još jedan razlog koji govori u prilog donošenju ovog zakona jeste i održavanje finansijske stabilnosti. Tačnost procene vrednosti nepokretnosti je značajan element finansijske stabilnosti bankarskog sistema. Imovina često služi kao oblik obezbeđenja plasmana banaka, pa su banke izložene riziku promene vrednosti imovine. Visok nivo problematičnih kredita negativno se odražava na bilanse banaka.

Takođe, akumuliranje problematičnih kredita u bilansima banaka negativno utiče i na kreditnu aktivnost banaka kao i na privrednu aktivnost, i to zbog smanjene dostupnosti potencijalnih izvora finansiranja za građane i privredne subjekte.

Da bi se poboljšao pristup finansijama i povećao razvoj privredne aktivnosti, potrebno je unaprediti upravo usluge procene vrednosti nepokretnosti. Na primer, mala i srednja preduzeća, iako imaju imovinu koja može da posluži kao sredstvo obezbeđenja nekog kredita, ne bi mogla da se zadužuju jer se zbog nestručnosti prave greške u proceni vrednosti nepokretne imovine.

Sa druge strane, banke ne žele da prihvate nepouzdanu procenu vrednosti sredstava obezbeđenja kredita. Dešava se da, i kada prihvate klijente, banke odobravaju kredite uz niži kreditni rejting ili uz visoke kamatne stope.

Dakle, donošenjem ovog zakona rešiće se mnoga sporna pitanja. Uvešće se red. Struka procenitelja nepokretnosti staviće se u određene okvire. Na taj način će se pomoći bankama, ali i mnogim privrednim subjektima, što će imati pozitivne efekte na našu privredu i očuvanje finansijske stabilnosti.

Zbog svega navedenog, pozivam kolegice i kolege narodne poslanike da ovaj predlog, kao i ostale predloge koji su danas na dnevnom redu podrže u danu za glasanje. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima Zvonimir Đokić.

Da li je tu Zvonimir Đokić? (Ne.)

Reč ima Milanka Jevtović Vukojičić. Izvolite.

MILANKA JEVTIČIĆ VUKOJIČIĆ: Zahvaljujem.

Uvažena predsednice Narodne skupštine, poštovani ministre sa saradnicima, kolege poslanici i poslanice, poštovani građani Srbije. Pred nama se već drugi dan nalaze zakoni čija su osnova finansije, ali naravno i ovi drugi zakoni su povezani sa finansijskim zakonom. Ono što na samom početku moram da kažem to je da je u toku prethodnog dana zasedanja Narodne skupštine od jednog dela opozicije izneto dosta manipulacije, dosta neznanja, dosta površnosti, a bogami pokazano je da zakoni koji su predloženi nisu ni čitani.

Pre svega moram da ukažem na primedbe koje smo čuli prethodnih dana a odnosilo se na izmene i dopune Zakona o porezu za dodatu vrednost i o ukidanju PDV-a na opremu i hranu za bebe.

Moram da kažem, radi građana Srbije, da će se povraćaj PDV-a na opremu i hranu za bebe vršiti na isti način kao dosada, sve do usvajanja zakona o finansijskoj podršci porodici sa decom. Tada će ova mera finansijske podrške porodici sa decom preći iz sfere poreskog sistema u sferu socijalne politike i socijalnozaštitne uloge države, gde ona stvarno i pripada, i vršiće se kroz jednokratnu isplatu, kao nadoknada za opremu i hranu za bebe.

Da se pribegavalo manipulaciji, netačnom prikazivanju zakona od strane jednog dela opozicije govori i član 14. stav 2. pomenutog zakona, koji jasno precizira ovo što sam sada iznela.

Pokušalo se sa manipulacijom da je pitanje para i pitanje materijalnih davanja porodici u direktnoj uzročno-posledičnoj vezi sa smanjenjem nataliteta u našoj zemlji. Naravno da su mere ekonomske podrške i te kako značajne za porodice sa decom i za porodice koje planiraju rađanje, odnosno povećanje nataliteta, ali svakako to nije jedina mera i nije u direktnoj uzročno-posledičnoj vezi sa natalitetom. Da je tako, onda bi zemlje Zapadne Evrope i skandinavske zemlje imale visok prirodni priraštaj, što svakako nije tačno, jer su to ekonomski bogate zemlje i iz ekonomskog bogatstva imaju i te kako razvijenu socijalnu i socijalnozaštitnu ulogu.

Da to nije tako takođe pokazuju i podaci iz zadnjeg popisa stanovništva, kao i podaci o stopi prirodnog priraštaja u pojedinim krajevima Republike Srbije. Mere koje se preduzimaju u cilju podsticanja nataliteta jednake su i u Tutinu, i u Subotici, i u Priboju, ali stepen prirodnog priraštaja je i te kako različit. Samo u sedam opština u Republici Srbiji beleži se pozitivna stopa prirodnog priraštaja. Tu je, pre svega, na prvom mestu opština Tutin, sa stopom prirodnog priraštaja od 7,8%.

Da ova vlada na odgovoran način prilazi problemu nataliteta, koji je bremenit i nasleđen još od 2002. godine, pokazuje i to da je u okviru Vlade formirano ministarstvo koje će se baviti pitanjem demografije i pitanjem nataliteta, ali naravno na sveobuhvatan i na jedan način koji u svakom slučaju treba da doprinese povećanju prirodnog priraštaja. Za ovu vladu pitanje ekonomskog oporavka, ali i pitanje nataliteta je jedno od prioritarnih pitanja.

Takođe, moram da napomenem da je mali broj narodnih poslanika govorio o smanjenju stope doprinosa poreza na drvene brikete i pelet, i to sa 20% na 10%. Zašto to pominjem? Zato što ova poreska mera, odnosno smanjenje PDV-a i te kako može biti značajna za ruralna područja, za zapošljavanje u tim ruralnim područjima, ali i za one opštine kao što su Priboj, Prijepolje, Nova Varoš, koje pripadaju tim brdsko-planinskim područjima i gde naravno ima i ogrevnog drveta i drvenih briketa i peleta, i to jeste jedan od načina obezbeđenja sigurnog energetskog izvora.

Takođe moram da napomenem da je ova vlada i te kako vodila računa o pravnoj sigurnosti poreskih obveznika i to pre svega kroz uvođenje nadležnosti drugostepenog organa u rešavanju postupaka koji se odnose na poresko-upravne poslove.

Dosada je po žalbi poreskog obveznika rešavao drugostepeni poreski organ. Upravo u cilju usaglašavanja ovog zakona sa Zakonom o opštem upravnom postupku, a u cilju povećanja pravne sigurnosti, predvidivosti i jednakog postupanja u istim pravnim stvarima, drugostepeni poreski organ Poreske uprave biće Ministarstvo finansija, čime će se svakako obezbediti efikasnije postupanje, a takođe će se obezbediti i kontrolna funkcija prvostepenih organa Poreske uprave.

Svi ovi zakoni jesu usmereni na poboljšanje kvaliteta života naših građana, jesu u interesu građana i SNS će ih u danu za glasanje podržati. Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima poslanica Vesna Rakonjac.

VESNA RAKONJAC: Hvala. Uvažena predsednice, poštovani ministri sa saradnicima, uvažene kolege narodni poslanici, ja ću samo kratko, da se svojom diskusijom nadovežem na diskusiju moje koleginice Milanke Vukojičić kada je u pitanju Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o porezu na dodatu vrednost, koji se odnosi na ukidanje dosadašnjeg stanja, da roditelji uz pomoć fiskalnih računa nadoknade ono što im praktično i pripada.

Mislim da će ovim novim zakonskim rešenjem iz oblasti socijalne zaštite na dostojanstven način dobiti novac kada je dečija oprema u pitanju. Neće biti prinuđeni da skupljaju fiskalne račune i da na takav način obezbede sredstva za svoju decu.

Sa druge strane, ako bismo tražili potpuno oslobađanje od PDV-a za ove namirnice, može da dođe do zloupotrebe, jer kategorizacijom nekih namirnica one mogu da se nađu i u kategoriji običnih namirnica, a i u kategoriji namirnica koje spadaju praktično u dijetetske namirnice gde je i dečija hrana. Tako da na ovaj način izbegavamo te situacije.

Još jedna stvar. Formiraće se jedna socijalna karta, tako da postoji preskupa oprema koja svakako ne zaslužuje da bude u domenu nadoknade, već je to osnovna oprema i da svi budu ravnopravno opskrbljeni u tom nekom pravcu.

Što se tiče Predloga zakona o izmenama i dopunama Zakona na akcize potpuno sam iznenađena kada je u pitanju povećanje akcize na cigarete. Svaki dinar ide, jedan deo, za lečenje onih koji boluju ne samo od karcinoma pluća, koji je u direktnoj vezi sa konzumiranjem cigareta, nego i od mnogih drugih hroničnih opstruktivnih oboljenja, kao što je astma, hronični bronhitis i mnoga druga oboljenja, koja su takođe posledica konzumiranja cigareta, a zalažu se danima za uvođenje akciza na zaslađene napitke, pa se prosto pitam zašto samo na zaslađene napitke – oni mogu da budu zaslađeni i veštačkim zaslađivačima, koji ne dovode do gojaznosti ali vode do mnogih drugih oboljenja. I ne samo to, zašto ne onda i akciza na energetske napitke, za koje znamo da ih naši mladi konzumiraju u ogromnim količinama, a dokazano je da su veoma štetni po zdravlje.

I na kraju ono što želim da pomenem, a odnosi se na izbor Danice Marinković. Ako ništa drugo, ova gospođa je zaslužila izvinjenje, izvinjenje od osoba koje su je na najgrublji način povredile, povredile njen hrabar rad u najtežim uslovima u periodu 1990–1999. godine, kada je bila istražni sudija u Prištini. Njene istrage su vodile do pravosnažnih rešenja i pravosnažnih osuda najvećih krvnika srpskog naroda na Kosovu i Metohiji. Šta se dogodilo u aprilu 2001. godine? Svi koji su pravosnažno osuđeni oslobođeni su 2001. godine od dosovske vlasti.

Danica Marinković je zaslužila izvinjenje zato što je i 1994. i 1995. godine bila u stopu sa policijskim snagama na svim mestima zločina, radila korektno uviđaje i pripremala istražne dokaze koji su doveli do osude onih koji su ubijali policajce i vojnike koji su branili svoju državu i svoj narod.

Da ne pominjemo Račak. Ako kažemo da su „Asošiejted pres“, „Mond“ i mnoge druge agencije koje su bile zajedno sa policijskim snagama na terenu izveštavale da nije bilo genocida i da nije bilo policijskog zločina nego je bila akcija regularnih policijskih snaga protiv terorista na Kosovu, šta očekujete? Očekujete da dobijete izveštaje od nevladinih organizacija tipa Sonje Biserko, „Peščanika“, „Žena u crnom“ i mnogih drugih, da nam oni govore šta je radila Danica Marinković. To je sramota, sramota za one koji su to ovde izgovorili, pa vas molim da se izvinite i Danici, a i svim onim majkama, sestrama, deci poginulih policajaca i vojnika na Kosovu i Metohiji koji su časno položili svoj život a vi ste ih oskrnavili ovakvim postupkom. Hvala. (Aplauz.)

PREDSEDNIK: Hvala puno.

Poslanik Enis Imamović. Izvolite.

ENIS IMAMOVIĆ: Hvala, uvažena predsednice.

Puno je zakona koji su se našli u ovom paketu i zaista je komplikovano diskutovati o svima njima. Ja ću pokušati da se na neke od njih osvrnem sa aspekta Bošnjaka i svih građana Sandžaka.

Najpre, kada je reč o zakonu o Javnom servisu, u kvartalnom izveštaju o ostvarivosti prava pripadnika nacionalnih manjina na informisanje navedena je jedna neistina. Nije tačno da sve nacionalne manjine ostvaruju pravo

na informisanje na maternjem jeziku. Na RTS-u nema ni jedne jedine sekunde informativnog programa na bosanskom jeziku. Zato se postavlja pitanje zbog čega bi Bošnjaci podržavali rad na bilo koji način ili uopšte plaćali taksu RTS-u kad na tom javnom servisu ne mogu da dođu ni do jedne jedine informacije na svom maternjem jeziku.

S druge strane, stranka iz koje dolazim, SDA Sandžaka, od svog osnivanja je, dakle od pre 26 godina, parlamentarna stranka i mi na tom takozvanom javnom servisu nemamo ni jedan jedini minut, ni jednu jedinu sekundu vremena.

Da stvar bude još jasnija kakva je politika RTS-a prema SDA Sandžaka, izneću vam podatke o istraživanju praćenja ponašanja medija u predizbornoj kampanji 2016. godine, gde je RTS, takozvani javni servis, zloupotrebljen za brutalno i nesrazmerno rušenje SDA Sandžaka, pa je za 15 dana, koliko je praćeno izveštavanje u predizbornoj kampanji, na RTS-u objavljeno 217 negativnih priloga o SDA Sandžaka. Dakle, za 15 dana objavljeno je 217 negativnih priloga, i to usred kampanje. Podsetiću vas da se ovde radi o jednoj manjinskoj parlamentarnoj stranci; dakle, tih 217 negativnih priloga je više nego o svim ostalim strankama učesnicama na ovim izborima zajedno, uključujući i ove takozvane velike stranke.

U isto vreme je na RTS-u o najnovijim miljenicima režima iz SDA Sandžaka, o Zukorlićevom BDZ-u objavljeno je 226 pozitivnih priloga, šest neutralnih i nijedan negativan prilog. Očigledno je, dakle, da je cilj ove kampanje, u kojoj je RTS imao više nego aktivnu ulogu, bilo izbacivanje SDA Sandžaka iz političkog života, izbacivanje iz Parlamenta i nametanje Bošnjacima predstavnika po volji režima, po volji Vučića i vladajućih stranaka.

SDA Sandžaka stoga apsolutno ne podržava ovaj zakon i smatramo da ne treba davati podršku ovom režimskom instrumentu koji je iskorišćen za nesrazmeran obračun sa legitimnim predstavnicima Bošnjaka. Taj loš odnos prema Sandžaku koji RTS ima ide toliko daleko da Novi Pazar, jedan od najvećih gradova u Republici Srbiji, nemate čak ni na vremenskoj prognozi. Ali zato kada su neke negativne vesti, one se po čitav dan vrte na RTS-u, pa ljudi iz ostatka zemlje treba da pomisle da tamo ne žive normalni ljudi nego da tamo žive divljaci.

Sada vas ja pitam – zašto bi Bošnjaci i građani Sandžaka, građani Novog Pazara na bilo koji način finansirali i podržavali rad RTS-a? Poslanici SDA Sandžaka neće podržati ovaj zakon.

Što se tiče zakona o zajmu za izgradnju auto-puta Koridor 11, mi možemo uslovno da podržimo ovaj predlog zakona, ukoliko postoje garancije da će se u njemu naći sredstva za izradu projektne dokumentacije i prostornog plana za izgradnju tog auto-puta preko Pešteri.

Mi smo predlagali da se u budžetu za 2017. godinu opredele sredstva koja će biti upotrebljena za izradu projektne dokumentacije i izradu prostornog plana za ovu deonicu auto-puta.

Želim da naglasim da je auto-put od izuzetne važnosti za sve građane Sandžaka, našu privredu i naš ekonomski razvoj. Međutim, Aleksandar Vučić je nedavno u svojim nastupima u medijima rekao jednu zabrinjavajuću izjavu za sve građane Sandžaka, a to je da će on ponovo dogovarati neke deonice auto-puta, pa je čak rekao da se deonica kroz Sandžak, prema njegovim rečima, nikome ne isplati da gradi.

Ta njegova tvrdnja apsolutno nije tačna. To je potvrđeno i odlukom Republičke komisije za reviziju iz 2008. godine, kada je predviđeno da se trasa auto-puta preko Pešteri gradi kroz Dugu Poljanu, gde se kasnije spaja sa crnogorskim delom auto-puta u mestu Boljare.

Ova usvojena varijanta auto-puta Koridor 11 kroz Sandžak je čak za 42 km kraća od bilo koje alternativne, pa i od ove koju predlaže sada Aleksandar Vučić. Ona je jeftinija i povoljnija za izgradnju zbog povoljnije konfiguracije terena, ima manje mostova, manje tunela i, kao što rekoh, radi se o kraćoj deonici. Cena jednog kilometra auto-puta se kreće od šest do dvadeset miliona evra.

Zato, ako postoje garancije da će auto-put preći preko Pešteri, mi možemo podržati ovaj zakon, a ako tih garancija nema, mi ćemo se uzdržati. Nećemo sedeti skrštenih ruku dok se građanima Sandžaka otima i ovaj kapitalni projekat, kao i svaki do sada.

Kada govorimo o ovom carinskom zakonu, ono što je veoma važno jeste stvaranje mogućnosti za fitosanitarne kontrole na samim graničnim prelazima u Sandžaku sa Crnom Gorom i Bosnom i Hercegovinom, najpre zbog naših proizvođača i izvoznika hrane, mleka i mlečnih proizvoda, mesa i mesnih proizvoda, uglavnom iz pograničnih krajeva, iz Priboja, Prijepolja, Nove Varoši, Tutina, pa i proizvođača iz Sjenice.

Nedostatak mogućnosti da se ovi fitosanitarni pregledi izvrše na graničnom prelazu dosta košta naše privrednike, kako vremena tako i sredstava koja odvajaju za prevoz svoje robe do carinarnica koje su uglavnom u unutrašnjosti zemlje, pa su zato prinuđeni da tu svoju robu opet vraćaju istim putem do graničnog prelaza, što košta i sa aspekta transporta, ali roba se izlaže i tom negativnom uticaju transporta, što utiče na njen kvalitet i cenu.

Mi smo i ranije, a i sada tražimo da se Carini u Novom Pazaru povećaju nadležnosti zbog velikih potreba privrede i građana, ali i nepotrebnih troškova kojima se građani izlažu zato što, i pored carinarnice koju imaju u svom gradu, ne mogu sve poslove da obave tu.

PREDSEDNIK: Hvala.

Pošto na listama poslaničkih grupa više nema vremena, niti prijavljenih za reč, da li neko želi po članu 96?

Vreme je, ionako, ostalo samo Marijanu Rističeviću, tako da izvolite, poslaniče.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, kao kondicioni trener opozicije, prvo da nadgledam vežbu i ovih koji nisu služili vojsku. S obzirom na to da su brzo napustili salu, da ja nastavim.

Ja ove zakone vidim kao nastavak uređenja države. Značajnije je državu uređivati nego njome vladati. A ovi koji ne vladaju sami sobom, verovatno građani znaju da ne mogu vladati ni njima.

Država je složen proizvod, ne da se napraviti na brzinu. Država štiti građane i država u tom smislu menja zakone. Ovde je set izmena zakona i ja ću krenuti redom.

Što se Javnog servisa tiče, ovde je u petak rečena jedna surova neistina, koju je izrekao profesor Fakulteta političkih nauka. Rekao je da njegove političke stranke nema na RTS-u, iako je u tom trenutku on bio u direktnom prenosu a političku stranku još uvek nisu registrovali, imaju samo udruženje građana. S tim u vezi, ukoliko imam zamerke na RTS, moja zamerka je što tamo većina programa nije za mlade od 18 godina.

Što se tiče žalbi na poreski postupak, kao neko ko je izmirio svoje obaveze pa moram da uzimam i uverenje, jer ovaj NIN od ozbiljnog časopisa postaje opozicioni, drago mi je što drugostepeni organ i po pitanju carina i poreskih postupaka i u Ministarstvu finansija nije potpuno nezavisan, ali je nezavisniji nego kad poreski inspektori jedan drugom ocenjuju rad, odnosno ocenjuju prethodnu radnju.

Što se tiče regulatornih tela, ovi što su izašli pitali su zašto je gospođa Marinković prijavila da ima dva sina. Mislím da je uradila pravu stvar. Radi se o gospođi, a mogli smo da vidimo danima ispred Narodne skupštine na stotine, hiljade žrtava koje su bile na Kosovu i Metohiji, i nesrpskog stanovništva, i trebalo je biti ne samo istražni sudija, trebalo je i kao žensko biti muško da u toku agresije 1999. godine, a nešto i pre toga, možete da radite svoj posao u izuzetno složenim okolnostima.

Zašto je navela da ima dva sina? S obzirom na to da ide u Agenciju za borbu protiv korupcije, bilo bi dobro da svi zaposleni tamo navedu koliko dece imaju i gde im rade, pa bismo došli do surove istine da su, recimo, deca zaposlenih u Agenciji za borbu protiv korupcije narodni poslanici i onda roditelji ispituju finansijske izveštaje svoje dece i njihovih lidera, a tu svakako postoji konflikt interesa koji nije tako mali. Ukoliko neko ocenjuje finansijski izveštaj svog deteta, njegovog lidera, njegovih kolega, onda taj posao i nije u potpunosti nezavisan.

Što se „Petrohemije“ tiče, ovde smo čuli jednu ekonomsku gromadu tipa stečajni upravnik, tipa prebaci sebi i kumi, čoveka koji je vodio 15 stečajeva, od kojih je nekoliko završio likvidacijom a sve ostalo godinama nije završavao, uzimajući nagradu koja je pripadala stečajnim upravicima, a nijedno od 15, ja to zovem „tovnih“, privrednih društava koja je on vodio, sa debelom stečajnom masom, nije osposobio da počne da radi, da ne bude više u stečaju, da radnici dođu do posla i hleba.

Ovde smo čuli njegovu zamerku zašto se pomaže „Petrohemiji“, koja ne pravi gubitke otkad on više nije ministar privrede, da reguliše svoj dug, iako je „Petrohemija“ u prvih šest meseci samo izvezla robe za sto miliona evra. Na računu ima 54 miliona i pravo je čudo da stečajni upravnik tog tipa, velika gromada, najveća posle mog kolege poljoprivrednika, nije našao za shodno da traži da „Petrohemija“ ide u stečaj u vreme kad je pravila gubitke, nego najverovatnije da mu je sad stalo do nekog masnog zalogaja, da se domogne još jednog stečaja i da se na takav način oporavi.

Kad o porezima priča poreski begunac, a ja to nisam, mada njihova štampa to voli da piše, kada neko ko ne plaća porez priča o uzimanju iz džepa građanima Republike Srbije, kad neko ko je prihodovao 49 miliona dinara za par godina u svojoj karti napiše da nema ni ušteđevinu ni imovinu, takav pojedinac i nije neki poreski obveznik. Dakle, radi se verovatno o nekoj vrsti poreske utaje, sakrivanja novca i to svakako ovi iz Ministarstva finansija znaju bolje nego ja.

Što se tiče auto-puteva, ja mislim da su ti zajmovi produktivni, tim pre što se pored auto-puteva uporedo sa tim diže industrija i što će se tim auto-putevima izvoziti roba koja će, sem što će dati posla i hleba zaposlenima koji budu radili u tim firmama, svakako doprineti da izvoz ove zemlje bude veći i na takav način servisiramo svoje dugove i obaveze, koje su ostale iza neke prethodne vlade.

Obaveze koje su bile u „Petrohemiji“ su nastale daleko pre ove vlade i moje pitanje ovima koji su izašli, ili pobegli, bolje rečeno, bilo bi – zar neće da nam oprostite sve svoje greške, zar neće da nam oprostite i po pitanju „Petrohemije“ sve ono što su nama ostavili, hoće li da nam zamere da ekspresnom brzinom, velikom brzinom ne rešavamo probleme koji su oni godinama, a bogami i decenijama ostavljali iza sebe?

O pitanju PDV-a, o jednokratnoj pomoći porodicama sa decom, svakako će biti reči, to su kolege govorile.

Ja ću govoriti o briketu i peletu, iz prostog razloga što je to značajno po pitanju poljoprivrede, jer imamo dosta zapuštenog poljoprivrednog zemljišta. U zakonu, koliko se sećam, dok su oni bili protiv, sem što smo uvrstili više od stotinu hiljada hektara u program, ostavili smo mogućnost da se proizvođači obnovljive energije kandiduju da na zapuštenom poljoprivrednom zemljištu koje nije bilo predmet zakupa tri godine imaju pravo da zakupe to zemljište kao obnovljivi proizvođači energije na 30 godina i da proizvodnjom mискantusa, proizvodnjom drugog brzorastućeg drveća mogu da proizvode pelet i briket u neograničenim količinama, a sniženje, stope sa 20% na 10%, koliko znam o Zakonu o PDV-u, mislim da će se na takav način potrošnja i cena peleta i briketa sniziti i na taj način povući proizvodnja koja može da bude značajna za obnovu poljoprivrednog zemljišta, pre svega onog koje je zapušteno, a takvog zemljišta imamo negde oko 400.000 hektara, koje je bilo zapušteno i pre dolaska ove vlade, a na nama je da to zemljište privedemo nameni.

Kolege iz opozicije bi sa nama trebalo da razmene stavove, da razmene neku vrstu predloga rešenja, da sukobimo svoje stavove i mišljenja – međutim, očigledno njima nije do toga stalo – i da na osnovu njihovih i naših stavova napravimo najbolja moguća rešenja za ovu državu.

Oni očekuju da će neko drugi rešiti naše probleme. Niko sem nas naše probleme neće rešiti. Mi moramo svojom energijom, svojom posvećenošću da rešimo da u ovoj državi svako ima pravo na pošten posao, na pristojnu zaradu, da ima pravo na čestit dom, da ima pravo na dostupno školstvo i zdravstvo i pravo na dostojanstvenu starost.

Onaj ko veruje da može, a ova vlada veruje da može, taj je na pola puta do uspeha i mislim da se napredak ostvaruje kada vešti i hrabri lideri prepoznaju šansu, iskoriste priliku i nešto urade dobro za ovu državu. Verujem da će ova vlada to i učiniti. Hvala. (Aplauz.)

PREDSEDNIK: Hvala.

Saglasno članu 98. stav 4. Poslovnika, zaključujem zajednički načelni i jedinstveni pretres o predlozima akata iz tačaka od 1. do 27. dnevnog reda.

Poštovani poslanici, pošto smo završili raspravu o tačkama od 16. do 27. dnevnog reda ove sednice, podsećam vas na odredbu člana 87. stav 5. Poslovnika prema kojoj predsednik Narodne skupštine može da odredi dan za glasanje o predlogu pojedinog zakona odmah po završetku pretresa tog predloga zakona.

U skladu sa ovom odredbom, određujem utorak, 27. decembar 2016. godine, sa početkom u 10.00 časova kao dan za glasanje o svim tačkama dnevnog reda ove sednice o kojima je završena rasprava, i to o:

– Predlogu zakona o potvrđivanju Ugovora o zajmu za kredit za povlašćenog kupca za Projekat izgradnje auto-puta E-763 (deonica Surčin–Obrenovac) između Vlade Republike Srbije, koju predstavlja Ministarstvo finansija, kao zajmoprimca i Kineske eksport-import banke kao zajmodavca,

– Predlogu zakona o potvrđivanju Sporazuma o zajmu (Dodatno finansiranje za Projekat auto-put Koridor 10) između Republike Srbije i Međunarodne banke za obnovu i razvoj,

– Predlogu zakona o potvrđivanju Sporazuma o zajmu (Drugi programski zajam za razvoj i restrukturiranje državnih preduzeća) između Republike Srbije i Međunarodne banke za obnovu i razvoj,

– Predlogu autentičnog tumačenja odredaba člana 1, člana 5. stav 1. i člana 53. st. 1. i 2. Zakona o eksproprijaciji („Službeni glasnik RS“, br. 53/95, 23/01-SUS, 20/09 i 55/13-US),

– Predlogu autentičnog tumačenja odredbe člana 48. Zakona o izvršenju i obezbeđenju („Službeni glasnik RS“, broj 106/15),

– Predlogu odluke o prestanku funkcije javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Trsteniku,

– Predlogu odluke o izboru člana Saveta guvernera Narodne banke Srbije,

– Predlogu odluke o izboru dva člana Republičke komisije za zaštitu prava u postupcima javnih nabavki,

– Izboru člana Saveta Komisije za zaštitu konkurencije, sa liste kandidata koju je podneo Odbor za privredu, regionalni razvoj, trgovinu, turizam i energetiku,

– Izboru članova Saveta Regulatornog tela za elektronske medije, sa liste kandidata koje su podneli ovlašćeni predlagači,

– Izboru člana Odbora Agencije za borbu protiv korupcije, sa liste kandidata koju je podneo Odbor za administrativno-budžetska i mandatno-imunitetska pitanja i

– Predlogu odluke o izmenama Odluke o izboru članova i zamenika članova odbora Narodne skupštine Republike Srbije, koji je podnela Poslanička grupa Srpske napredne stranke.

Znači, glasanje je sutra u 10.00 časova.

Nastavak sednice je sutra u 14.00 časova – poslanička pitanja, pa amandmani.

(Sednica je prekinuta u 12.05 sati.)